

Remedii simple pentru o primăvară fără astenie

PAGINA 5

Frunzele de grăușor mențin sănătatea creierului

PAGINA 6

Pielea este foarte sensibilă la deficiențe nutriționale

PAGINA 8

Purtarea cerceilor, o modalitate de înfrumusețare

PAGINA 7

Anul XIV Nr. 678 Duminică 13 martie 2016

Informația de Duminică

Se distribuie împreună cu Informația Zilei

Gepizii din zona Bobald aveau obiceiuri macabre de înmormântare în secolul VI

În secolul VI d. Hr. la gepizi a existat un obicei macabru. La puțin timp după îngroparea defuncților aceștia au fost jefuiți chiar de contemporanii lor. S-a săpat un fel de puț cu diametru mic exact pe zona de piept și gât unde erau broșele și colierele din metal prețios, acestea fiind sustrate din coșciug cu un câr-

lig sau chiar cu ajutorul unui copil lăsat în jos cu frânghia. În unele cazuri, când jefuitorii au presupus că defunctul are un inventar bogat a fost răvășit tot mormântul. Pentru îngreunarea jafurilor, gepizii au săpat morminte adânci pentru vremurile respective și în cazul în care acestea au rămas neatrinse sunt

acum descoperite de arheologi cu o mulțime de piese din aur și argint. Toate cele 28 de morminte au fost afectate de jefuitorii contemporani, unele mai mult, altele mai puțin. Mormintele de bărbați conțin vârfuri de lance, vârfuri de săgeți, catrame, piepteni de os, iar cele de femei diferite podoabe.

PAGINA 2

Pentru bunul mers al vieții, stupii cu albine sunt scoși afară de Alexii

17 martie consemnează în calendarul creștin sărbătoarea Sfântului Alexie, omul lui Dumnezeu. În popor mai este cunoscută și sub denumirea de Ziua Șarpelui, Ziua Peștelui sau Alexiile.

PAGINA 4

“Orchestra Titanic”, o poveste despre iluzia sensului vieții

Din etosul dramaturgiei lui Samuel Beckett își trage seva acest text al celui mai cunoscut și jucat dramaturg bulgar al zilelor noastre. Scrisă la finalul anilor 90, piesa a fost deja jucată cu succes în foarte multe țări.

PAGINA 9

Presa britanică îl critică pe William “cel leneș”

Publicarea unor fotografii ale prințului William și familiei sale la schi în Alpii francezi nu a trecut neobservată în presa britanică, aceasta acuzându-l pe nepotul reginei Elisabeta că întârzie să își asume rolul de moștenitor al tronului. “Will leneșul își duce familia la schi”, titra The Sun. Cotidianul, simpatizant al monarhiei, arăta luna trecută că William a avut doar 122 de angajamente oficiale în 2015, față de 341 ale bunicii sale de 89 de ani. Fără îndoială că William, dornic să trăiască și ca oamenii obișnuiți, are o slujbă: este pilot de elicopter de salvare, însă, această activitate îi ia numai 80 de ore pe lună.

Presa este nemulțumită și de faptul că William își ține viața personală departe de ochii ziarștilor.

Prima doamnă a Canadei, în ținute semnate de un designer român

Prima doamnă a Canadei, Sophie Grégoire-Trudeau, i-a impresionat pe americani prin ținutele vestimentare alese pentru vizita oficială în Statele Unite alături de soțul său, premierul Justin Trudeau.

Pentru cina oficială de joi seară, soția premierului canadian a ales o rochie lungă fără mâneci violet, cu aplicații florale oranj, semnată de designerul canadian de origine română Lucian Matis, care i-a creat și rochia pe care o purtase mai devreme în cursul zilei. Designerul de modă Lucian Matis, din Toronto, a povestit că nu știa că soția premierului canadian a ales să poarte una dintre creațiile sale, până când nu a început să primească fotografiile de la prieteni și de la fani.

Cele două războaie mondiale au afectat grav populația din Plasa Carei

În intervalul anilor 1880 - 1941, comitatul Satu Mare, caracterizat de o mare diversitate etno-confesională, datorită evenimentelor istorice, a trecut prin mai multe schimbări teritorial-administrative, fiind obiectul de interes atât al Ungariei (1867 - 1918 Austro-Ungaria) cât și a

României.

Transformările pe plan politic au avut impact asupra evoluției populației și au marcat atât relațiile dintre state cât și relațiile interconfesionale și interetnice din cadrul aceleiași țări.

Continuare în pagina 3

Dezbateri pe tema “Femeia creatoare de literatură” PAGINA 10

www.informatia-zilei.ro

Cavalerii Templieri și Ordinul Ilustru De Strictă Observație Templier

Dezvoltarea acestui Ordin în România a început în 2014. Se bazează pe principiile de luptă împotriva ignoranței, și ajutorarea celor nevoiași.

PAGINA 11

Pandantivul piramidal este o amuletă care simbolizează ciocanul zeității germanice Thor. Forme asemănătoare apar din os, din bronz sau chiar din aur, însă foarte greu am găsit analogie pentru chihlimbar (aurul nordului) în nordul Europei, într-o așezare de vikingi timpurii.

135 de ani de la nașterea lui Mustafa Kemal Atatürk

Mustafa Kemal (poreclit ulterior Atatürk, adică „tatăl turcilor”) s-a născut pe 12 martie 1881, în cartierul Kocakasım din Selinik (Salonic, azi în Grecia). A studiat la academia militară din Monastir (azi Bitola) din 1895, absolvind ca locotenent în 1904 și apoi a fost trimis în Damasc. Curând s-a alăturat unei societăți secrete de ofițeri reformiști numită „Vatan” (patria), devenind un inamic activ al regimului otoman. Kemal a fost comandantul care a respins debarcările Antantei de la Gallipoli în aprilie 1915, devenind erou național și acordându-i-se titlul de „Pașă” (comandant).

Istoria modernă a Turciei se zice că ar fi început pe 10 mai 1919, când Kemal a ajuns în Anatolia. Abandonând misiunea de a „restaura ordinea”, el a fondat o mișcare naționalistă turcă, cu baza la Ankara. În aprilie 1920, un parlament provizoriu din Ankara i-a oferit titlul de președinte al Adunării Naționale. Kemal a declanșat un război patriotic pentru a alunga forțele militare engleze, franceze, italiene, armen și grecești din Turcia. Englezii, francezii și italienii au recunoscut regimul său și s-au retras.

Republica Turcia a fost fondată pe 29 octombrie 1923 și Kemal a fost ales primul președinte al țării. Proprietatea privată a fost protejată și încurajată, iar inamicii politici nu au suferit de obicei de pedepse mai grele decât exilul în provincie. Baza programului său era planul de secularizare și modernizare a Turciei. Califatul a fost abolit în martie 1924, școlile religioase au fost închise și legea musulmană (Sharía) a fost desființată, fiind înlocuită de codul civil elvețian, codul penal italian și codul comercial german.

Egalitatea femeilor a fost încurajată după căsătoria lui Mustafa Kemal cu o femeie educată în Vest, Latife Hanım, în 1923. Kemal a văzut fesul (pălăria otomană) ca un simbol al feudalismului și l-a interzis. Cea mai revoluționară reformă a fost înlocuirea alfabetului arab, cu care limba turcă fusese scrisă de secole, cu alfabetul latin, în 1928. În 1934 o lege i-a forțat pe turci să-și adopte numele de familie în stil vestic. Adunarea i-a dat lui Kemal titlul de „Atatürk”, însemnând „tatăl turcilor”. Principiile politice ale lui Atatürk, așa-numitul „Kemalism”, au fost proclamate în 1931 ca ideologia oficială a regimului. În 1934, între Republica Turcia și România s-a semnat un Tratat de Prietenie Veșnică, acest tratat fiind și în prezent în vigoare.

Pe 10 noiembrie 1938, Mustafa Kemal Atatürk a murit în Palatul Dolmabahçe din Istanbul de ciroză.

Gepizii din zona Bobald aveau obiceiuri macabre de înmormântare în secolul VI

Sute de morminte gepidice din zona Carei așteaptă să fie dezgropate de arheologi

Gepizii au fost un trib de neam germanic, care au jucat un rol important în istoria Europei Centrale și în mod special în istoria Transilvaniei. Prea multe date despre gepizi nu avem, știm doar că au fost un popor înrudit cu goții, și care foarte probabil au pornit migrația împreună cu aceștia din locul de baștină a populațiilor de sorginte germanică, din Scandinavia.

În primele secole ale erei creștine au fost localizați teoretic, de istorici în nordul Poloniei de azi, la gurile Vistulei. Izvoarele sunt lacunare privind primele secole ale istoriei gepizilor. Una dintre cele mai importante descrieri privind viața gepizilor este „Getica” lui Iordanes, în care se relatează despre istoria goților, numele lor fiind confundat cu geții.

Pe teritoriul țării noastre gepizii apar la sfârșitul secolului III când, după ce i-a înfrânt pe burgunzi, regele Fastidas i-a cerut în anul 291 lui Ostrogota (regele goților) teritoriul pentru poporul lui. Importanța istorică a gepizilor a crescut în perioada imperiului hunic, când relația lui Attila a fost una specială cu acest popor. Ei l-au ajutat practic, sprijinindu-l direct prin forța armelor, să ajungă în vârful ierarhiei nomade, în conflictul intern izbucnit după ce Attila l-a ucis cu propriile mâini pe Bleda, fratele său care a condus până la vremea respectivă Imperiul Hun. Conducătorul gepizilor, Ardaric „a fost cel mai de seamă rege, care din loialitate a participat la toate consfățuirile hunilor. A fost preferatul lui Attila și a excelat prin credință și sfaturi bune” scria istoricul roman Priscos. Din momentul preluării puterii de către Attila, gepizii au participat la toate expedițiile lor de jaf și au devenit un adversar de temut al romanilor.

Conștienți de forța lor, gepizii conduși de regele Ardaric, după moartea lui Attila s-au răscolit împotriva fiilor. În lupta din anul 454 de lângă râul Nedao din Pannonia, „după multe și grele ciocniri, în mod cu totul neașteptat izbânda s-a arătat prielnică gepizilor. Căci aproape 30.000 de ostași huni și de alte neamuri au pierit de sabia lui Ardaric...” relatează istoricul Iordanes. Ca urmare a victoriei lor răsunătoare și în virtutea unui tratat de alianță încheiat cu Imperiul de Răsărit, sfera Regatului Gepidic cuprindea Transilvania, bazinul Tisei, cu capitala la Sirmium.

Indicii clare de continuitate a unor tradiții gepidice în cultura materială a Imperiului Avar

Regatul Gepidic a decăzut odată cu cucerirea avară a Bazinului Carpatic în anul 567, când armata regelui Kunimund a fost înfrântă de alianța longobardo-avară. Ce s-a întâmplat cu poporul de rând? Avem indicii clare de continuitate a unor tradiții gepidice în cultura materială a Imperiului Avar. Gepizii continuă să fie amintiți în izvoarele scrise până la venirea maghiarilor, ultima dată fiind pomeniți în 996, într-un document al împăratului german Otto al III-lea.

Săpăturile de salvare au surprins 18 locuințe și 28 de morminte pe traseul centurii de ocolire a Careiului

Descoperiri din perioada Regatului Gepidic sunt foarte puține pe teritoriul județului nostru. Pe baza unei gropi de provizii descoperite în anii 1980 a fost presupusă o așezare gepidică la Carei în zona sitului arheologic Bobald și alte câteva fragmente ceramice au semnalat locuiri aparținând acestui popor în extravilanul localităților Berea și Ciurmești. Vestigiile noi și numeroase au apărut însă la construcția centurii municipiului Carei, în zona Bobald, unde săpăturile de salvare au surprins 18 locuințe și 28 de morminte pe traseul drumului. Așezarea era de bănuț, însă cimitirul a fost o surpriză pe cât de neașteptată pe atât de plăcută. Spre marea noastră bucurie traseul drumului a surprins prin cele 28 de morminte doar marginea nordică a cimitirului, având în vedere configurația terenului putem să afirmăm, că pământul ascunde însă sute și sute de morminte gepidice, care așteaptă hârlețul și șpaclul arheologilor pentru a fi aduse la lumina zilei.

Situl a intrat în circuitul arheologic internațional

După finalizarea săpăturilor a fost întocmit raportul de specialitate pentru descărcarea terenului de sarcină arheologică, aceasta fiind aprobată la Comisia Națională de Arheologie la București, amplasamentul traseului drumului a fost predat la constructor și descoperirile au urmat procedura legală intrând în depozitele Muzeului Județean Satu Mare. Prima dată a fost prelucrată așezarea gepidică, acum materialul fiind predat pentru publicarea științifică și intrarea în circuitul arheologic internațional. Anul trecut a urmat prelucrarea descoperirilor din cimitir. În secolul VI d. Hr. la gepizi a existat un obicei macabru. La puțin timp după îngroparea defuncților aceștia au fost jefuiți chiar de contemporanii lor. S-a

săpat un fel de puț cu diametru mic exact pe zona de piept și gât unde erau broșele și colierele din metal prețios, acestea fiind sustrate din coșciug cu un cârlig sau chiar cu ajutorul unui copil lăsat în jos cu frânghia. În unele cazuri, când jefuitorii au presupus că defunctul are un inventar bogat a fost răvășit tot mormântul. Pentru îngreunarea jafurilor, gepizii au săpat morminte adânci pentru vremurile respective și în cazul în care acestea au rămas neatrinse sunt acum descoperite de arheologi cu o mulțime de piese din aur și argint. Toate cele 28 de morminte au fost afectate de jefuitorii contemporani, unele mai mult, altele mai puțin. Mormintele de bărbați conțin vârfuri de lance, vârfuri de săgeți, cataramă, piepteni de os, iar cele de femei diferite podoaabe.

Mormântul vrăjitoarei din secolul VI d. Hr. era „dotat” cu o trusă magică, cu amulete prin care femeia defunctă intra în legătură cu lumea zeilor

În cursul căutării analogiilor de situații arheologice din lumea germanică a secolului VI d. Hr. a fost remarcat un mormânt de femeie de la Carei, care avea o cingătoare a centurii, pe care au fost cusute pe vremea respectivă diferite obiecte neobișnuite. La capătul și rului de obiecte era un pandantiv piramidal din chihlimbar, perforat în partea superioară, care reprezenta de fapt piesa centrală a ansamblului. Pe baza analogiilor din Europa s-a ajuns la concluzie ca aceasta este de fapt o „trusă magică” cu amulete prin care femeia defunctă intra în legătură cu lumea zeilor. Pandantivul piramidal este o amuletă care simbolizează ciocanul zeității germanice Thor. Forme asemănătoare apar din os, din bronz

sau chiar din aur, însă foarte greu am găsit analogie pentru chihlimbar (aurul nordului) în nordul Europei, într-o așezare de vikingi timpurii. În trusa magică apare o amuletă, o verigă din bronz cu noduri, care are legături cu lumea romanică târzie, mediteraniană. Este Nodul lui Hercule, Egiptul Antic, unde era folosit ca și talisman de vindecare. În lumea greco-romană era un simbol de nuntă, el fiind încorporat în centuri purtate de mirese, care erau dezlegate ceremonial de mire în noaptea nunții. O altă piesă interesantă este un dinte de cerb, care simboliza puterea și rapiditatea acestui animal sălbatic. Trusa conține încă o cataramă în miniatură și 7 perle de chihlimbar ale căror semnificație trebuie să le găsim în viitor.

Descoperirea de pe centura Careiului este o nouă dovadă că arheologia sătmăreană poate aduce informații importante nu numai pentru istoria județului, dar și pentru istoria Europei și că spațiul nostru geografic a avut legături mult mai strânse cu civilizațiile europene decât știm sau bănuim noi acum. Un alt aspect este că investițiile majore în județ au inclusiv implicații istorice, și unde este necesar trebuie descărcat terenul de sarcină arheologică. Aceste săpături de salvare nu întârzie lucrările de construcții, dimpotrivă, îmbogățesc patrimoniul nostru istoric. Fără îndoială, dacă nu se demara construcția drumului, aceste morminte aveau mici șanse să fie descoperite. Având în vedere importanța vestigiilor, în prezent se lucrează la un proiect de cercetare pentru continuarea săpăturilor, observând că cu cât săpăm mai mult cu atât ne dăm seama de fapt cât de puțin cunoaștem încă și că la Carei-Bobald pământul ascunde multe alte surprize pentru noi.

Robert Gindele, arheolog Muzeul Județean

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef supliment - Adriana Zaharia (Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15
Satu Mare, cod 440012
Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

Între anii 1924-1925 s-au format pe teritoriul plasei colonii cu populație venită din Munții Apuseni, sau din alte localități a județului Satu Mare. Dacă în această perioadă migrările din Transilvania în România au fost mai frecvente, decât migrațiile din România în Transilvania, începând din anul 1945, acest raport s-a schimbat, accentuând migrațiile din România în Transilvania, în special în rândul populației române.

ISTORIE

Cele două războaie mondiale au afectat grav populația rurală din plasa Carei

Urmare din pagina 1

Principalul indicator pentru cercetarea fenomenelor istorico-demografice, este numărul populației, iar recensămintele sunt surse importante de date, care însă, datorită conjuncturii politice, deseori au suportat amprenta intereselor statelor.

Capitolul "Evoluția populației din Plasa Carei, între anii 1880-1941, din punct de vedere al recensămintelor. Aspecte etno-confesionale și economico-sociale" de Andrea Bertici, apărut în volumul "Satu Mare - Studii și comunicări" studiază problema prezentată anterior.

Necesitatea cercetării evoluției demografice a unei populații, dintr-o regiune pluriculturală, se impune, în special cu privire la problema relațiilor interetnice. Demografia inaugurată în secolele XVII și XVIII prin lucrările lui John Graunt (1662) și Robert Malthus (1766-1843) servește drept bază acelor discipline, care au ca obiect de studiu evoluția populației privită în contextul evenimentelor istorice, și care s-au dezvoltat la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea.

În România întemeietorul statisticii populației, Sabin Mănuilă a avut importante preocupări atât în domeniul demografiei cât și în cel al geografiei istorice. Cercetarea populației pe microzone este foarte importantă, în special în cazul Plasei Carei, semnificativă atât din punct de vedere al diversității etno-confesionale, a așezării geo-politice, precum și din cauza faptului că, o parte din ea aparține subzonei etnografice a Bălții Ecsed, în care viața locuitorilor a fost diferită față de celelalte subzone ale Comitatului Satu Mare.

Prin această cercetare s-a studiat evoluția etno-confesională și economico-socială a populației din localitățile Plasa Carei, din perspectiva recensămintelor care au avut loc în perioade semnificative, caracterizate de mari schimbări politice și social-economice.

Începând de la Trianon (1920), Plasa Carei a trecut prin numeroase schimbări

Evenimentele istorice care au marcat această zonă trebuie studiate și trebuie analizate repercursiunile schimbărilor de putere în structura etno-confesională a localităților din Plasa Carei.

Începând de la Trianon (1920), Plasa Carei a trecut prin numeroase schimbări teritorial-administrative, care în mare măsură au afectat populația. Dacă în anul 1848, în comitatul Satu Mare s-a introdus sistemul autonom al județelor, prin legea XVI datorită constituirii Statului Dualist Austro-Ungar, în anul 1886 are loc organizarea definitivă a administrației.

Localitățile rurale au fost împărțite în comune mari, care au inclus unul sau mai multe state mici și comune alcătuite dintr-un singur sat. Atât comunele mari, cât și comunele mici au avut organizații comunale, prin care se înțeleg consilii proprii sau judecătorii proprii.

În ceea ce privește Plasa Carei, prima sa organizare ca plasă datează din 1 octombrie 1877, prin Regulamentul de Organizare al Județului Satu Mare, întocmit și votat de Adunarea Generală a Congregației Județului Satu Mare.

După Primul Război Mondial, prin tratatul de la Trianon, din vechiul teritoriu al plasei s-au tăiat comunele Merk, Vallaj și Peneszlek. Între 1920-1926, județul Satu Mare a cuprins 220 de comu-

ne care au fost grupate în 8 plase: Arduș, Baia-Mare, Careii-Mari, Oașiu, Sătmar, Seini, Șomcuta-Mare, Ugocea, 3 orașe cu consiliu: Baia-Mare, Baia-Sprie, Careii-Mari și un oraș cu municipiu: Satu Mare.

În urma legii pentru unificare administrativă din anul 1926, Plasa Carei trece la județul Sălaj. În ceea ce privește administrația în România de după Trianon, până în anul 1950, localitățile sunt împărțite în comune rurale și comune urbane, astfel încât comunele rurale au fost alcătuite din mai multe sate, sau dintr-un singur sat, dacă acesta a fost capabil să suporte cheltuielile administrative.

Cele două războaie mondiale au afectat grav populația rurală din Plasa Carei, în anul 1920, ea a crescut față de anul 1910 cu doar 703 persoane. În cazul orașului Carei, populația a scăzut cu 81 de persoane. Aceasta se datorează mortalității ridicate în rândul soldaților, pierderile fiind mai mari decât în timpul celui de al Doilea Război Mondial, iar drept consecință și natalitatea a fost mult mai scăzută în timpul Primului Război Mondial.

Populația a fost influențată de funcționarea și înființarea unor noi întreprinderi

Între anii 1924-1925 s-au format pe teritoriul plasei colonii cu populație venită din Munții Apuseni, sau din alte localități a județului Satu Mare. Dacă în această perioadă migrările din Transilvania în România au fost mai frecvente, decât migrațiile din România în Transilvania, începând din anul 1945, acest raport s-a schimbat, accentuând migrațiile din România în Transilvania, în special în rândul populației române.

Un impact deosebit de important asupra evoluției demografice din Plasa Carei l-a avut factorul economico-social. Într-o zonă în care majoritatea populației a lucrat în domeniul agriculturii s-a declanșat criza agrară și totodată posibilitatea de emigrare în Africa, din această cauză mulți au părăsit aceste localități, reîntorcându-se doar o mică parte din cei plecați.

Conform datelor prezentate de Ioan Bolovan, între anii 1899-1914, un număr de 382.045 de persoane au părăsit Transilvania mutându-se în România sau America. Dintre ei s-au reîntors 71.512 persoane, după o ședere de câteva luni sau ani. Aflată în deplină manifestare a procesului de industrializare, și în zona Carei, sunt înființate diferite întreprinderi, funcționarea cărora a influențat numărul populației.

Declanșate de fenomenul urbanizării, au avut loc migrații de populație din mediul rural spre mediul urban, în special în centre industriale.

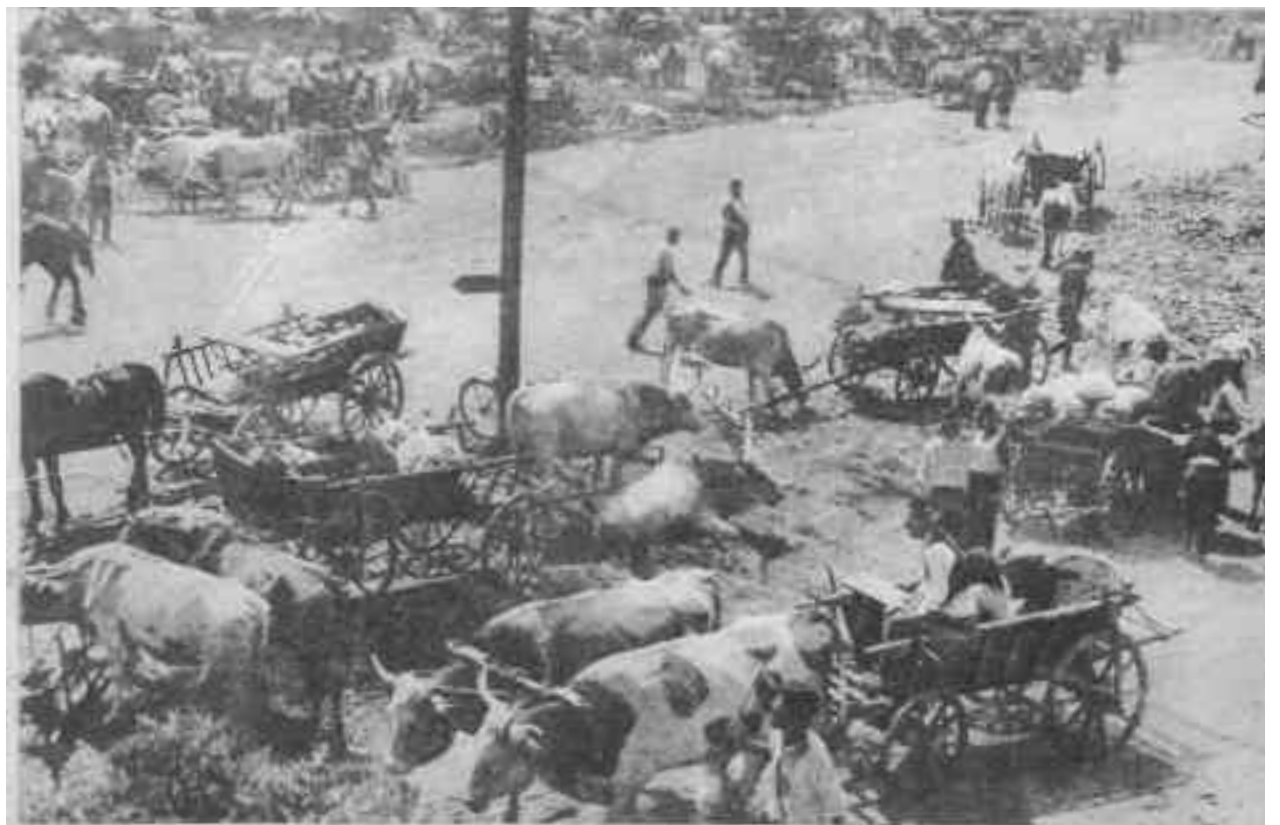
Înainte de Primul Război Mondial urbanizarea a fost mai accentuată în partea nordică a Transilvaniei, centrele industriale fiind în Bihor, Cluj, Satu Mare și Baia Mare. Între anii 1931-1941 a avut loc o schimbare, urbanizarea fiind mai accentuată în partea sudică a Ardealului, în centre industriale ca Brașov, Sibiu, Timișoara, Arad și Reșița.

Semnificative sunt migrațiile cauzate de schimbările de putere

Forțele de atracție a puterii statale în cazul celor două țări, Ungaria și România au avut influență asupra declarării identității naționale privind ambele cri-

Un impact deosebit de important asupra evoluției demografice din Plasa Carei l-a avut factorul economico-social. Într-o zonă în care majoritatea populației a lucrat în domeniul agriculturii s-a declanșat criza agrară și totodată posibilitatea de emigrare

terii: limba maternă și apartenența națională.

S-a format astfel un grup de oameni cu identitate nesigură proveniți din localități mixte. S-a format astfel un grup de oameni cu identitate nesigură proveniți din localități mixte. Conform opiniei lui Josef Wolf, hotarul între membrii pasivi ai unui grup național sau etnic și între cetățenii de altă naționalitate de multe ori nu se observă în actul de recunoaștere a recensământului ci în alte domenii ale vieții.

Între anii 1880-1941, pe teritoriul studiat se schimbă de două ori puterea statală, cele două războaie mondiale și

nesiguranța au avut efecte asupra declarării identității naționale a populației, devenită din acest punct de vedere politic influențată.

Dinamica demografică între anii 1880-1941 nu este liniară prezentând o scădere în ritmul creșterii populației între 1900-1910, din cauza emigrărilor masive în America provocate de criza agrară și în anul 1920, datorită pierderilor din război.

De asemenea semnificative sunt migrațiile cauzate de schimbările de putere. În această perioadă au loc migrații în primul rând din motive economice, atât înainte de 1920 cât și după. Întainte de

Trianon migrațiile au avut loc datorită măririi terenurilor agricole în urma asanării bălții Ecsed și în urma procesului de industrializare. După Primul Război Mondial s-au desfășurat migrații în rândul populației românești prin care s-au format noi localități.

Informațiile au fost preluate din volumul "Studii și comunicări, seria istorie-etnografie-artă", 2000-2004, apărut la Editura Muzeului Sătmărean, capitolul "Evoluția populației din Plasa Carei, între anii 1880-1941, din punct de vedere al recensămintelor", scris de istoricul Andrea Bertici.

A consemnat Bogdan Mihalca

TRADIȚII

Toate plugurile din sat se adunau pe islazul sătesc unde, în fața mulțumii adunate, era chemat preotul care făcea o slujbă de sfințire a apei și de stropire a fiecărui plug în parte. După acest ritual, plugarii mergeau pe câmpul ce trebuia arat și trăgeau doar o brazdă simbolică, după care se ospătau pe brazdă și hrăneau animalele de la car.

Alexie cel cald, ziua în care găngăniile și insectele ies din străfundul pământului

Iată-ne trecuți de Zilele Babeilor, capricioase și de această dată, dar primiți cu vreme senină și parcă un pic mai blândă de Zilele Moșilor ce se vor încheia cu Alexiile.

La 9 martie, de sărbătoarea sfinților 40 de mucenici în toate comunitățile rurale era obiceiul de a se scoate plugul la arat. După ce plugul era trecut prin foc de către fierarul (faurul) satului, era reparat, curățat și purificat.

Toate plugurile din sat se adunau pe islazul sătesc unde, în fața mulțumii adunate, era chemat preotul care făcea o slujbă de sfințire a apei și de stropire a fiecărui plug în parte. După acest ritual, plugarii mergeau pe câmpul ce trebuia arat și trăgeau doar o brazdă simbolică, după care se ospătau pe brazdă și hrăneau animalele de la car. Între plugari se încheiau înțelegeri pentru întovărășire la arat, iar în dimineața acestei zile plugul era scos în fața casei în mod festiv. Acesta era momentul ce deschidea, de fapt, ciclul sărbătorilor de primăvară, presărat cu numeroase obiceiuri.

Tot în această zi se făceau prevestiri de timp. Se spune că dacă plouă în această zi, va ploua și de Paști, iar dacă tună, vara va fi plină de bucurie și prielnică tuturor culturilor.

În schimb dacă îngheață în noaptea dinaintea acestei zile, vom avea parte de o toamnă lungă.

Alexie cel Cald

17 martie consemnează în calendarul creștin sărbătoarea Sfântului Alexie, omul lui Dumnezeu. În popor mai este cunoscută și sub denumirea de Ziua Șarpelui, Ziua Peștelui sau Alexiile- Corn înflorit.

Alexie transformat într-un cocostârc

Această zi reprezintă un important prag calendaristic. De Alexie se leagă mai multe povești. Se spune că Dumnezeu,

La 9 martie, de sărbătoarea sfinților 40 de mucenici în toate comunitățile rurale era obiceiul de a se scoate plugul la arat. După ce plugul era trecut prin foc de către fierarul (faurul) satului, era reparat, curățat și purificat

vrând să facă un bine oamenilor, a strâns toate insectele dăunătoare și le-a pus într-o cutie, pe care i-a dat-o lui Alexie să o arunce în mare. Acesta, curios, a deschis-o și toate insectele s-au împrăștiat în lume. Și de atunci nu numai pământul, ci chiar și apa mării e plină de tot felul de jigăni, gănganii și gujulii (insecte, în special din cele care nu pot zbura). Iar pe Alexă, pentru că n-a ascultat, Dumnezeu l-a prefăcut în cocostârc, ca să le strângă înapoi.

O altă poveste vorbește de Țeplea Alexi, un om credincios care avea o grădină frumoasă cu pomi roditori. Odată Aghiută, cerând lui Scaraschi mai mulți draci, i-a prefăcut în viermi și i-a umplut grădina. Rugându-se lui Dumnezeu să-l învețe ce să facă, Dumnezeu a trimis un înger cu un sac de tămăie. Țeplea l-a ars în grădină și viermii au ieșit, dar nu s-au mai putut face draci. De atunci ard oamenii frunzișul

din grădină și aruncă deasupra câteva boabe de tămăie, ca să gonească dracii sub formă de omizi. În ziua lui Alexie se dezgheață și se deschide pământul pentru arătură, precum și pentru ieșirea tuturor găngăniilor și insectelor, care au petrecut peste iarnă în sânul pământului. Ziua este serbată pentru că șerpii sau nevăstuicile să nu atace animalele, pentru a nu avea neplăceri din partea insectelor. În această zi nu este bine nici măcar să te gândești la ele, nici să le rostești numele (se folosesc eufemisme, ca pește, cucoaană, iapă) sau să pui mâna pe unelte care amintesc de forma șarpelui, pentru ca tot anul să nu-ți iasă înainte să te muște sau să distrugă culturile. Dacă găngăniile ies din pământ până în ziua de Alexie, le va fi bine, dar dacă ies mai devreme, cu câte zile au ieșit mai înainte, cu atâtea vor trebui să se ascundă iarăși.

Tot în această zi sunt scoși afară stupii cu albinele, pentru bunul mers al vieții

și al treburilor.

Izgonirea insectelor cu fum

Sfântul Alexie este cinstit în popor fiind apărător de rele și durere.

Pentru ca insectele și șerpii să nu se apropie de gospodării, în dimineața de Alexie se afumă livezile, grajdurile, vitele și chiar oamenii cu niște bucăți de cărpe (eventual cărpa în care s-a pus în ziua de Paști vasul cu pască și cu care s-au șters ouăle roșii), apoi cu busuioc, tămăie, sămânță de cânepă etc. Izgonirea se poate face nu numai prin fum: dimineața, înainte de răsăritul soarelui, se ia un clopoțel sau un lanț (chiar câteva bucăți de fier vechi) și, sunând din ele, se înconjoară de trei ori casa, spunând: „Cum nu se apropie nimic de fier, așa să nu se apropie nimic de casă, nici o gănganie sau gujulie”. Femeile în această zi își scot

toată zestrea lor și și-o întind pe gard, adică lăicere, perne, straie etc., zicând că, scoțându-le la aerul sau lumina soarelui acelei zile, nu le strică moliile și alte insecte peste an. Un alt obicei practicat de femei era acela de a-și ascunde furcile de tors, să nu le vadă în ziua aceea, căci peste an văd șerpi mari cât furcile, dacă nu le vor ascunde.

Semnele timpului

Tot acum se fac și o serie de prevestiri de timp. Cântă pentru prima dată broaștele. Dacă ele încep să cânte mai devreme, primăvara va fi lungă și rea. Vremea se va strica dacă broaștele vor ieși prin ogradă și vor cânta înainte de Alexie. Dacă broaștele cântă înainte de Alexie, e semn că va ninge de timpuriu. (Antoaneta Olteanu, Calendarele poporului român, Ed. Paideia, București, 2001, 2009)

25 martie Bunavestire - Ziua Cucului

25 martie Bunavestire (Blagoviștenie), popular Ziua Cucului este sărbătoarea creștină a vestirii Maicii Domnului de Arhanghelul Gabriel că va naște un fiu din Duh Sfânt, pe Iisus Hristos. Este marcată în calendarul popular ca Ziua Cucului. Cucul este considerat o pasăre oraculară, misterioasă și tainică, care are puterea de a profeti mersul vieții, numărul de ani, bogăția, dragostea, sănătatea, moartea. De aceea, este bine ca în această zi să ai bani în buzunar, pentru că atunci când auzi cântând cucul să spui: "Mulți ani cu sănătate / Și noroc să am în toate", după care arunci un ban spre cuc, spunând: "Na, cucule, banul că ți-am împlinit anul".

Dacă îți cântă cucul prima dată aproape de casă, e semn de moarte, dacă îți cântă în spate și în stânga e rău, dacă îți cântă în față și în dreapta, e bine, dacă vezi prima dată cucul pe un pom verde, vei fi sănătos tot anul, dacă îl vezi pe pom uscat, vei fi bolnav sau chiar vei muri.

A consemnat Ștefania Crișan

ÎPS Arhiepiscop Justinian Chira, la 75 de ani de la intrarea în mănăstire

În primăvara anului 1941, la 12 martie, un tânăr urca dealul pe cărarea care șerpuia spre Mănăstirea Rohia din Țara Lăpușului. Era un tânăr din satul Plopiș, din Țara vecină a Chioarului.

Chemarea spre mănăstire era mai mare decât orice. A fost binecuvântată acea zi, pentru că tânărul de atunci este astăzi Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Justinian, Întâistătorul Episcopiei Maramureșului și Sătmarului, ierarh de 43 de ani, fost stareț al Mănăstirii Rohia (29 de ani). Înaltpreasfințitul Părinte Justinian este un călugăr care a parcurs toate treptele monahismului, de la frate de mănăstire, la cea de monah, stareț și Înalt Ierarh. Un foarte bun și căutat duhovnic, un foarte bun orator, un autodidact și un mare iubitor de cărți.

Înaltpreasfințitul Părinte Justinian s-a născut în 28 mai 1921, în satul Plopiș, comuna Șișești, Protopopiatul Lăpuș, având numele de botez Ioan.

Școala primară în satul natal (1928-

Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmarului este cetățean de onoare a peste 40 de unități administrativ-teritoriale din cele două județe din Eparhie, Maramureș și Satu Mare

1934), doi ani școlari la Liceul Ortodox de Băieți „Simion Ștefan” din Cluj.

La 12 martie 1941 intră, ca frate, în Mănăstirea Rohia. După aproape un an, în 2 martie 1942, este tons în monahism și primește numele de monah Justinian.

La 15 august 1942, Episcopul Nicolae Colan al Vadului, Feleașului și Clujului, îl hirotonește ierodiacon pe seama Mănăstirii „Sfânta Ana” Rohia. Deși era ierodiacon, a fost recrutat și încorporat ca soldat în armata maghiară, la compaia antiaeriană de la Miskolc (22 noiembrie 1942-10 martie 1943).

La 17 aprilie 1943, Episcopul Nicolae Colan îl hirotonește ieromonah pe seama Mănăstirii „Sfânta Ana” Rohia.

La 25 iunie 1944 preia funcția de stareț, la doar 23 de ani.

După 1944 își completează studiile la Seminarul Teologic Ortodox din Cluj și la Institutul Teologic de Grad Universitar din Sibiu.

În 1948 este ridicat la gradul de protosinghel, iar mai târziu la rangul de arhimandrit.

Sfântul Sinod al Bisericii

Ortodoxe Române îl ridică la treapta de arhieru, la data de 9 iunie 1973

La propunerea Episcopului Nicolae Colan, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române îl ridică la treapta de arhieru, la data de 9 iunie 1973, iar la 9 septembrie 1973 a fost hirotont ca Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Vadului, Feleașului și Clujului, cu supranumele de „Maramureșeanul”.

La 22 septembrie 1990, Adunarea Națională Bisericească îl alege ca Episcop al nou reînființatei Eparhii a Maramureșului și Sătmarului. A fost intronizat la 11 noiembrie 1990, la biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” din Baia Mare, denumită „Catedrala Veche”, de către Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Antonie Plămădeală, Mitropolitul Ardealului. Ca Episcop-vicar la Cluj, a desfășurat o bogată activitate misionar-pastorală, administrativ-gospodărească și culturală. În scaunul de Episcop titular la Baia Mare, a rectorit Episcopia Maramureșului și Sătmarului, a pus piatra

de temelie pentru peste 80 de biserici. Ca ierarh, a sfințit sute de biserici, a hirotontit sute de preoți și diaconi, a rostit mii de cuvântări.

În timpul chiriarchatului Înaltpreasfințitului Sale, numărul preoților a crescut de la 325, la aproape 700, iar al mănăstirilor, de la 4, la 30 mănăstiri și 10 schituri.

De la sfârșitul anilor '40 ține un jurnal zilnic de însemnări, ajuns la aproape 200 de volume.

La 13 decembrie 2009 a fost ridicat la rangul de Arhiepiscop Onorific de către Preafericitul Daniel Ciobotea, Patriarhul României, în Catedrala Episcopală „Sfânta Treime” din Baia Mare. A scris, ca unic autor și în colaborare, peste 20 de volume. Este Doctor Honoris Causa a 4 universități din România. A fost decorat cu „Steaua României”. A primit titlul de „Omul anului”, în 2009, din partea Consiliului Județean Maramureș.

Mai trebuie menționat că este cetățean de onoare a peste 40 de unități administrativ-teritoriale din cele două județe din Eparhie, Maramureș și Satu Mare.

Polenul are un efect benefic asupra organismului uman. Împreună cu mierea, polenul este considerat un produs alimentar complet care conține 22 de nutrienți: aminoacizi (metiozină, valină, cistină, glutamină etc), vitamina A, B1, B2, B5, C, D, E, lecitină, minerale indispensabile precum fierul, magneziul, enzime, flavonoizi, substanțe antibiotice, grăsimi, carbohidrați (30%-45%)

SĂNĂTATE

Fortifică organismul cu produse HYPERICUM

INFOSTIM HYPERICUM

Compoziție: extract natural din: Catină-albă-Hippophae rhamnoides, Măceș-Rosa canina, Păducel-Crataegus monogyna, Sunătoare-Hypericum perforatum, Ginkgo biloba, Ginseng siberian-Eleutherococcus senticosus la care se adaugă Lecitina și Coenzima Q10. Coenzima Q10 (CoQ10, Ubichinona) este o substanță asemănătoare vitaminelor, fiind implicată în toate procesele producătoare de energie și având un important rol de antioxidant prin inactivarea radicalilor liberi responsabili de distrugerile celulare.

Administrare: produsul Infostim este destinat persoanelor cu vârsta peste 16 ani și se administrează în felul următor: 1-3 capsule zilnic după mese, timp de 2-3 luni, după care se recomandă o pauză de 1-2 luni, apoi cura se poate relua. O cutie conține 60 capsule a câte 330 mg.

Indicații: persoanelor suprasolicitate informațional care în cadrul activităților trebuie să recepționeze și să prelucreze o cantitate foarte mare de informații, așa cum se întâmplă în cazul elevilor, studenților, profesorilor, informaticienilor, juriștilor, jurnaliștilor, medicilor, farmaciștilor și oamenilor de afaceri, pentru a preveni apariția tulburărilor produse de stresul informațional. Persoanelor care prezintă deja manifestările clinice ale stresului informațional, reprezentate prin oboseală, iritabilitate, anxietate, tulburări de somn, depresie psihică, tulburări neuro-vegetative și tulburări sexuale. Persoanelor care vor să-și îmbunătățească performanțele intelectuale pentru a putea face față cât mai bine solicitărilor informaționale la care sunt supuși.

POLEN GRANULE HYPERICUM

Polenul are un efect benefic asupra organismului uman. Împreună cu mierea, polenul este considerat un produs alimentar complet care conține 22 de nutrienți: aminoacizi (metiozină, valină, cistină, glutamină etc.), vitamina A, B1, B2, B5, C, D, E, lecitină, minerale indispensabile precum fierul, magneziul, enzime, flavonoizi, substanțe antibiotice, grăsimi, carbohidrați (30%-45%).

Efecte adjuvante:

- puternic energizant și fortificator al organismului;
- înlătură surmenajul fizic și intelectual;
- reduce nervozitatea, iritabilitatea, redă calmul;
- combate anorexia, mărind pofta de mâncare;
- accelerează funcțiile ficatului și ajută implicit la detoxifierea organismului;
- dizolvă calculii biliari;
- reglează funcțiile gastrointestinale, fiind eficient în constipație;
- întărește sistemul imunitar;
- depurativ, diuretic;
- stimulator al funcției sexuale;
- antigutos, anti-reumatismal.

Recomandat ca adjuvant în:

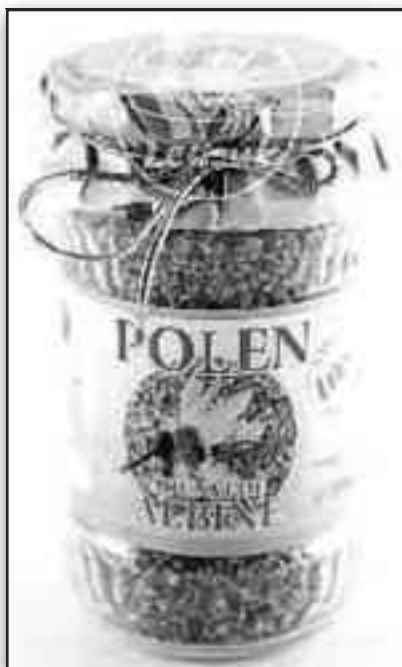
- anemii, anorexii;
- afecțiuni ale ficatului;
- afecțiuni ale aparatului intestinal: enterite, enterocolite;
- întârzieri de creștere la copii;
- infertilitate la bărbați;
- menopauză prematură.

Compoziție:

polen natural.
Administrare: se recomandă consumarea unei lingurițe înaintea fiecărei mese. Se face cura de 60 de zile care se repetă de două ori pe an. Nu este recomandat persoanelor alergice la polen!

VITACAN HYPERICUM

Supliment alimentar natural, cu rol adjuvant în creșterea imunității naturale a organismului.

Compoziție: extract de măceș (Rosa canina).

Acțiuni farmaceutice: antibacterian, antioxidant, îmbunătățește circulația periferică, vitaminizant;

Indicații terapeutice: produsul se recomandă pentru întărirea sistemului imunitar, asigurând rezistența organismului împotriva infecțiilor (gripe, viroze, faringită, laringită, bronșită), contribuind la distrugerea radicalilor liberi, cauza majorității bolilor cronice și acute; util în afecțiuni vasculare și avitaminose.

Produsele se găsesc la cele două magazine Hypericum din municipiul Satu Mare:

Str. Drumul Careiului, nr. 4-5

Tel: 0261.740 121

Str. Ștefan cel Mare, nr. 5
Tel: 0261.716 450

Producător:
HYPERICUM IMPEX S.R.L.

Sediul: Baia Sprie, str. Gutinului, nr. 3A, Maramureș, România
Tel/fax: 0262.271 338 ; 0262.372 695
Tel comenzi: 0262.263 048
E-mail: office@hypericum-plant.ro sau hypericumimpex@yahoo.com
Pentru mai multe informații cu privire la produsele noastre și pentru oferte, vă rugăm să accesați site-ul:
www.hypericum-plant.ro

Remedii simple pentru o primăvară fără astenie

Carențele de vitamine și minerale pot fi resimțite în această perioadă deoarece sistemul imunitar este mai sensibil o dată cu ieșirea din iarnă. Este și motivul pentru care majoritatea persoanelor sunt predispuși la viroze respiratorii.

Tot acum ne putem confrunța și cu astenia, o afecțiune caracterizată printr-o slăbire generală a organismului, având ca efecte, printre altele, oboseala generală, creșterea emotivității, apariția stărilor de indispoziție, tristețe și apatie.

Mult mai frecventă în această perioadă, astenia poate fi resimțită și toamna. Statisticile arată că astenia de primăvară afectează preponderent femeile, care se plâng de insomnie, tonus scăzut, stări de nervozitate, senzație de amețeală și de slăbiciune.

Specialiștii recomandă ca în această perioadă să mutăm accentul pe consumul ridicat de fructe și legume proaspete, precum mere, citrice, nuci, curmale, salată verde, morcov, ștevie, spanac, urzici, lobodă, ceapă verde, usturoi, ridichi și sparanghel, dar și cereale integrale.

Tot specialiștii oferă câteva modalități care pot să ajute în cazul în care suferiți de astenie de primăvară.

Puteți opta pentru remedii naturiste cu efect tonic pentru revitalizarea organismului: miere, lăptișor de matcă, polen, drojdie de bere, măceșe, cătină, ghimbir, busuioc, ginseng.

De asemenea, se recomandă un

aport cât mai mare de lichide, în special apă plată pentru a detoxifia organismul. La fel de important este să fie respectate orele de somn, cel puțin 7 ore pe noapte, plimbările în natură, mersul cu bicicleta, alergările ușoare, antrenamentele de cardio și fitness, înot, activități împreună cu prietenii, practicarea unui hobby etc.

În combaterea asteniei pot fi eficiente și remediile alternative cum ar fi reflexoterapia, homeopatia, acupunctura sau aromaterapia.

I. M.

SEZON NOU
CU
SPATIU
NOU

Loc de Joacă
Zum Zum
și Petreceri
pentru copii

str. Iuliu Maniu nr. 2
Tel. 0756.665.914,
0756.283.641

REȚETE

Datorită conținutului de potasiu și de fibre alimentare, unișorul ajută la reducerea nivelului colesterolului în sânge și la reglarea tensiunii arteriale.

Curele cu frunze de unișor sunt un stimulator al circulației venoase, ajutând totodată la tonifierea pereților capilari.

Consumarea frunzelor de grăușor menține sănătatea creierului

Frunzele proaspete de sălăciță, unișor, grăușor, se folosesc pe post de garnitură, sub formă de salată, îndeosebi la friptura de miel, tradițională de Paști, de unde și denumirea de "salata micilor". Acestea permit organismului să digere și să metabolizeze carnea cu grad ridicat de toxicitate. Consumarea frunzelor de grăușor ajută la menținerea sănătății creierului.

Sălăcița, numită și unișor sau grăușor (*Ranunculus ficaria*), aparține familiei Ranunculaceae, fiind o plantă ierboasă, perenă, destul de mărunță, care înfloresce la începutul primăverii, în martie-aprilie, potrivit site-ului bioterapi.ro. Frunzele sunt cărnoase, lucitoare, cu marginile rotunjite, complet lipsite de perișori. Floarea este galbenă.

Planta este răspândită în Europa și în Asia Centrală. La noi în țară, unișorul se găsește atât la câmpie, cât și la munte. Acolo unde găsește condiții prielnice, se dezvoltă în masă.

Conținutul unișorului

Părțile aeriene și subpământene ale unișorului conțin anemonină, protoanemonină, acid folic, ficarină, tanin, săruri minerale. Primăvara devreme, înainte de înflorire, în frunze se acumulează cantități apreciabile de vitamina C, precum și de vitamina E, calciu, potasiu și fibre, potrivit sursei citate. Se folosește atât în bucătărie, cât și ca plantă medicinală. Frunzele crude de grăușor se utilizează în alimentație, mai ales sub formă de salată. Ele pot fi și preparate ca spanacul sau folosite în supe și ciorbe. Frunzele sunt comestibile doar înainte de înflorire, după care devin toxice din cauza conținutului de protoanemonină, un iritant sever.

Frunzele tinere și proaspete sunt antiscorbucice, antiastenice și depurative. Combat astenia de primăvară și ajută la refacerea calitativă și cantitativă a sângelui, drenându-l în același timp de toxine.

Datorită conținutului de potasiu și de fibre alimentare, unișorul ajută la reducerea nivelului colesterolului în sânge și la reglarea tensiunii arteriale.

Curele cu frunze de unișor sunt un stimulator al circulației venoase, ajutând totodată la tonifierea pereților capilari.

Consumul de salată din frunze de unișor scade riscul de cataractă și ajută la

menținerea sănătății creierului datorită acidului folic, pe care îl are în compoziție.

Frunzele de unișor sunt renumite pentru proprietățile lor anestezice și antiinflamatoare. Reduc sensibilitatea alergică, previn agravarea problemelor respiratorii, care apar în timpul polenizării.

Principiile active din salata de unișor calmează iritațiile la nivelul epidermei, drenează tubul digestiv, favorizând eliminarea masivă a toxinelor și curățarea pielii, în special a tenului. Tinctura de unișor și unguentul au efecte antiinflamatorii, astringente și acaricide.

Text prelucrat de Ioan A.

Supă de mazăre cu perișoare

Ingrediente:

400 g de mazăre verde boabe, 300 g de carne tocată de porc, o ceapă, un cățel de usturoi, 2 morcovi, un pătrunjel, diverse alte zarzavaturi, după plac, o lingură de ulei, un ou, o lingură de pesmet, 100 g de tăiței pentru supă (nu în mod obligatoriu) sare, piper, boia de ardei dulce, delicat (de casă), o legătură de pătrunjel verde.

Mod de preparare:

Carnea tocată se amestecă cu pesmetul și oul, se condimentează cu sare, piper și delicat. Ceapa și usturoiul se mărunțește și se călește în ulei, până când devin sticloase. Se adaugă o linguriță de boia, se stinge cu circa 1,5

litri de apă, se adaugă morcovii tăiați felii subțiri sau bastonașe, precum și restul zarzavaturilor, iar după ce supa începe să clocotească se adaugă și mazărea verde. Se condimentează după gust, iar când legumele sunt pe jumătate fierte, din pasta anterior pregătită se formează perișoare și se fierbe până când toate ingredientele se înmoaie. Dacă doriți să puneți și tăiței, aceștia se adaugă după ce perișoarele au început să fiarbă. Supa se servește presărată cu pătrunjel verde mărunțit, sau eventual cu adaos de smântână.

Cocktail de mere și lime

Ingrediente:

Un fruct lime (calculat pentru fiecare porție de aproximativ 400 ml), 2 linguri de zahăr (sau de miere), 4 mere, câteva cristale de sare de lămâie, gheață (cuburi sau pulbere), felii de lămâie, frunze de mentă, sau batoane de scorțișoare pentru ornat.

Mod de preparare:

Merele se curată, se spală și se storc cu storcătorul de fructe. Se adaugă sarea de lămâie și puțină apă, pentru a păstra culoarea sucului cât mai plăcută. Pentru prepararea cocktailului lime-ul de spală bine și se taie în 8 bucăți, sau

se feliază. Se pune peste ele îndulcitorul (zahărul sau mierea) și se lasă așa circa o oră, după care lime-ul se stoarce bine, fie cu o lingură, sau cu o furculiță, fără să se scoată bucățile de fructe din vas. Se adaugă gheața și se umple paharul cu suc de mere. Dacă doriți să preparați un cocktail cu alcool, se va folosi o cantitate mai mică de suc de mere, aceasta înlocuindu-se cu 40 ml vodcă și 20 ml rom. Se poate decora cu felii de lămâie, frunze de mentă, sau eventual batoane de scorțișoare.

Desert cu ciocolată și brânză

Ingrediente:

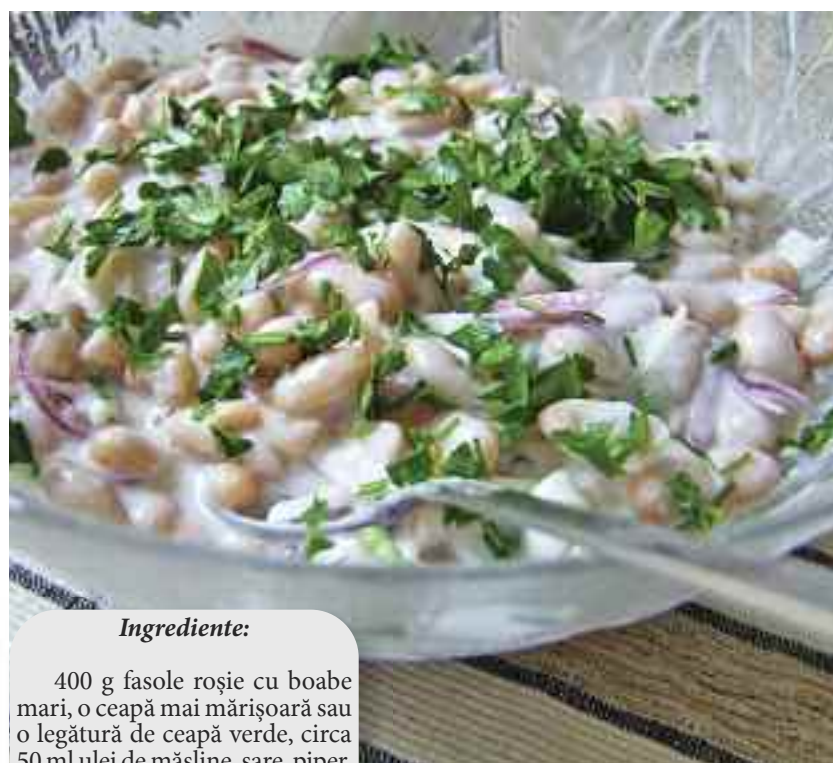
450 g de brânză de vaci, 450 g smântână sau iaurt de casă, 1/2 pahar de lapte, 20 g de gelatină, 1/2 pahar de zahăr, 2 linguri de cacao, un vârf de cuțit de vanilie (sau câteva picături de esență de vanilie), nuci, migdale, fructe sau topping pentru ornat.

Mod de preparare:

Turnați gelatina în laptele încălzit și așteptați până când se umflă amestecul. Fărâmițați brânza, adăugați zahărul, smântâna, vanilia și masa de gelatină, iar apoi bateți bine amestecul. Împărțiți masa rezultată în două părți egale. Într-o parte adăugați cacaoa, iar în cealaltă, dacă doriți, se pai poate

adăuga puțină vanilie, sau esență de vanilie. Turnați într-o formă masă de culoare albă, și dați la congelator pentru scurt timp, pentru a se întări un pic. Apoi deasupra turnați amestecul în care ați pus și cacao și băgați la frigider. Ordinea straturilor se poate și inversa, în funcție de culoarea materialului cu care veți orna desertul. Poate fi decorat cu fructe, topping, migdale, sau nuci, dar arată foarte bine și cu fulgi de cocos, sau cu o frunzuliță de mentă.

Salată de fasole boabe

Ingrediente:

400 g fasole roșie cu boabe mari, o ceapă mai mărișoară sau o legătură de ceapă verde, circa 50 ml ulei de măsline, sare, piper, un vârf de cuțit de nucșoară, eventual chili (după gust).

Mod de preparare:

Fasolea se fierbe bine și se strecoară. În zeamă se mai lasă câteva boabe de fasole și se poate folosi la prepararea unei ciorbe. Ceapa se feliază și se amestecă cu fasolea strecurată. Se mai pot adăuga măsline (negre sau verzi), roșii,

diverse condimente verzi, după gust, sau chiar și bucățele de șuncă fiartă. Se stropește cu uleiul de măsline și se condimentează. Dacă nu doriți să faceți o mâncare de post, în loc de ulei se poate folosi maioneză. Se ornează cu ouă fierte, felii de cârnați sau verdețuri. Se poate servi ca mâncare de sine stătătoare, sau garnitură la carne fiartă sau preparată la cuptor.

Rubrică realizată de Eva Laczko

În Europa, cerceii au devenit la modă, în 1590 în timpul Renașterii Englezești, când doamnele de la curte purtau cercei sub formă unor inele sau toarte de aur, îmbogățite cu pietre prețioase sau cu perle, dar și printre marinarii care străbăteau mările și oceanele.

MODĂ

Purtarea cerceilor, o modalitate de înfrumusețare

Orice femeie deține în cutia cu bijuterii măcar o pereche de cercei, dar te-ai întrebat vreodată care este istoria acestui accesoriu sau ce a reprezentat de-a lungul istoriei umanității?

Găurirea urechilor reprezintă o modalitate de înfrumusețare a corpului întâlnită din cele mai vechi timpuri, existând consemnări despre această practică chiar și în Biblie.

Cele mai vechi dovezi arheologice despre purtarea cerceilor au fost descoperite în Persepolis, Persia (aceștia fiind purtați de soldați), dar și în mormântul lui Tutankhamun din Egiptul Antic (cerceii erau purtați numai de copii). În India, copiilor li se făcea gaură în ureche, imediat după naștere în timpul unui ceremonial religios.

În Japonia cerceii erau purtați atât de bărbați cât și de femei

În Europa, cerceii au devenit la modă, în 1590 în timpul Renașterii Englezești, când doamnele de la curte purtau cercei sub formă unor inele sau toarte de aur, îmbogățite cu pietre prețioase sau cu perle, dar și printre marinarii care străbăteau mările și oceanele. În cazul în care aceștia mureau din cauza unei furtuni, cerceul din ureche ar fi servit pentru plata unei înmormântări creștinești. În Asia, Africa și America de Sud, cerceii erau purtați de reprezentanții triburilor, iar în Japonia aceștia au fost purtați atât de bărbați, cât și de femei până în secolul al XIX-lea, când au fost interziși de Guvern.

Între anii 1950-1960, practica gău-

ririi urechilor a devenit practică acasă, adolescentele organizând petreceri în acest scop. Un astfel de moment face parte dintr-o scenă din filmul Grease,

filmat în 1959, unde Sandy (Olivia Newton-John) este filmată în timp ce prietenele ei îi găuresc urechea.

În 1960, acest serviciu a început să

fie practicat de doctori, dar a devenit disponibil și în magazinele de bijuterii din Manhattan. În anii '70, cerceii au devenit foarte populari în rândul co-

munităților hippie, apoi au devenit un simbol al culturii gay, iar în anii '80 și '90 au fost purtați de rock-star-uri, atleți, hip-hop-eri.

Alb și negru, combinația care nu se va demoda niciodată

Tonul acestei combinații pline de eleganță și rafinement, care nu se va demoda niciodată, a fost dat chiar de către Chanel. O ținută construită din piese vestimentare în alb și negru oferă întotdeauna o imagine impecabilă.

Combi-nația alb-negru a fost asociată inițial stilului office, pentru că este una sigură, care nu poate da greș. În timp, această combinație a fost adaptată și la ținutele de petrecere sau la evenimentele sofisticate.

Deși simplă, asocierea alb-negru oferă multă prestanță și putere celui care optează pentru o astfel de ținută. Dacă îți dorești să adaugi și un strop de culoare la această combinație poți adăuga oricând un accesoriu viu, fără a exagera și a strica efectul final. De exemplu, poți opta pentru o poșetă într-o culoare vie sau un colier care să fie piesa centrală a acestei compoziții. Iată câteva sugestii de combinații reușite, care te-ar putea inspira atunci când vrei să concepi un outfit.

DIETĂ

Castravetele curăță și înfrumusețează pielea. Când mâncăm un castravete este ca și cum am bea o cană cu apă. Dacă ținem cont că 96% din greutatea lui este apă, înseamnă că un castravete de 250 de grame conține 10 grame de material solid. Pare puțin dar cele 10 grame sunt de o mare valoare biologică și o mare putere de vindecare.

Pielea este foarte sensibilă la deficiențele nutriționale pentru că trebuie să se regenereze constant

Pielea, care reprezintă 16% din greutatea corpului protejează delicat structurile interne, dar ajută de asemenea, colonul, plămâni și rinichii la eliminarea reziduurilor. Este și o sursă de reacții alergice.

Sănătatea pielii poate fi afectată de numeroși factori, printre acestea ereditatea, vârsta, clima, poluarea, dieta, nivelul de stres sau fluctuațiile hormonale.

Funcțiile pielii

Dacă pielea este considerată un singur organ, nu încapă îndoială că este organul cel mai mare al organismului. Funcția sa primordială este să protejeze organismul ca o barieră față de mediul ambiant, exercitând totodată un rol considerabil în schimbul de substanțe (absorbție și eliminare).

Funcția de barieră constă în împiedicarea pătrunderii în interior a substanțelor străine de organism (microbi și corpuri străine solide, lichide și gazoase). Această funcție de barieră este întotdeauna limitată deoarece trebuie să fie compatibilă cu funcția contrară. Adică, să permită trecerea substanțelor considerate utile pentru organism. Pentru ca funcția de barieră să se poată realiza corect, sunt esențiale igiena absolută a pielii și conservarea integrității ei.

O altă funcție a pielii este menținerea temperaturii interne, în ciuda schimbărilor din afara organismului. Pielea reacționează la frig printr-o constricție a capilarelor periferice, provocând așa-zisa "piele de găină", pentru ca sângele să ajungă într-o mică măsură la piele și, astfel să se poată conserva căldura. Dimpotrivă, pentru a pierde căldura, se produce o importantă dilatare vasculară.

Funcția de adsorbție constă în captarea unor molecule din gazele atmosferei ambiante. Această funcție adsorbțivă nu este atât de dezvoltată ca cea de adsorbție, dar merită să fie luată în seamă.

Funcția de adsorbție este atât de intensă la copii, încât s-au produs la sugari cazuri de îmbătăre prin simpla lor ungere cu apă de colonie (datorită conținutului de alcool). Deși este vorba de cazuri izolate, acest exemplu servește pentru a demonstra capacitatea pielii de a efectua schimburi. Din acest motiv, trebuie să fim foarte atenți la unguentele, pomeziile etc pe care le aplicăm pe pielea copilului.

În funcția de adsorbție trebuie inclusă absorbția energiei solare de către piele. În piele există melanocite, care sunt capabile să transforme provitamina A în vitamina A, cu ajutorul energiei solare, în timpul acestui proces producându-se o creștere a pigmentației. Vitamina A, în afara faptului că exercită o funcție folositoare chiar pentru piele, este esențială pentru o dezvoltare corectă a vederii. Există și o absorbție de energie prin intermediul aplicațiilor cu argilă, cu lut sau cu nisip, iar pentru copil, o funcție de schimb energetic foarte importantă se realizează prin contactul cu semeni săi, mai ales cu tatăl și cu mama.

Funcția depurativă se produce din interior spre exterior. Pielea, prin mecanismele sale depurative, a fost considerată un al treilea "rinichi". Transpirația este un bun depurator. De fapt, compoziția sudorii se aseamănă cu cea a urinei. Pe lângă funcțiile de reglare

a organismului, funcția sudorifică poate fi considerată un mecanism suplimentar de eliminare a reziduurilor metabolice. Această funcție sudoripară nu este foarte dezvoltată în perioada copilăriei, acesta fiind motivul pentru care apar majoritatea afecțiunilor cutanate la copii.

Legătura dintre piele și siliciu

Siliciul, elementul cel mai răspândit din scoarța terestră, este un factor important pentru buna conservare a pielii. S-a confirmat prezenta unor depozite de siliciu în structura pielii și apariția unor alterări ale pielii la pacienții cu regim alimentar sărac în siliciu.

Siliciul se găsește în învelișul multor specii vegetale, de pildă, în țărâțe (de orez, de ovăz și de orz mai ales) și în coaja fructelor uscate. Prin analogie, s-a dedus prezența siliciului în organele destinate învelirii, cum este pielea, ceea ce s-a confirmat ulterior prin experiențe clinice.

Alimentele care conțin foarte mult siliciu sunt țărâțele, orice fel de învelișuri vegetale, curmalele, smochinele uscate, morcovul, ceapa, germeii de grâu, legumele, sfecla și verdețurile în general.

După cum putem vedea, alimentația pe bază de făinuri rafinate, fără germeni și țărâțe de cereale, duce la un deficit de siliciu.

Câteva alimente benefice

Alimentația are rol important în starea pielii și a structurilor asociate ei, precum unghiile și părul.

O particularitate fizică constă în faptul că pielea este sensibilă la deficiențele nutriționale. Aceasta deoarece celulele pielii se regenerează constant. De aceea, ele au nevoie de o rezervă constantă de nutrienți pentru producerea de celule noi. Din acest motiv, pielea este deosebit de sensibilă la deficiențele nutriționale, în special la deficiența de proteine, de acizi grași esențiali, de vitamina A și C, de fier și de zinc.

Arahidele, aceste fructe subterane hrănesc și tonifică pielea, fiind un aliment foarte nutritiv, chiar mai nutritiv decât carnea. În regnul vegetal numai

nucile și migdalele se pot compara cu ele în privința bogăției nutritive. Arahidele depășesc în mod evident carnea și ouăle în conținutul de carbohidrați, grăsimi, proteine, vitamina B1, B3, C și E. De asemenea, ele sunt superioare din punct de vedere al conținutului de minerale, precum calciu, magneziu și potasiu. Și toate acestea în absența colesterolului sau a conținutului excesiv de acizi grași saturați.

Castravetele curăță și înfrumusețează pielea. Când mâncăm un castravete este ca și cum am bea o cană cu apă. Dacă ținem cont că 96% din greutatea lui este apă, înseamnă că un castravete de 250 de grame conține 10 grame de material solid. Pare puțin dar cele 10 grame sunt de o mare valoare biologică și o mare putere de vindecare.

Castraveții sunt depurativi adică facilitează eliminarea substanțelor reziduale din sânge prin urină, fie prin piele. De asemenea, hidratează pielea și furnizează sulfurul necesar pentru sănătatea celulelor pielii, a unghiilor și a părului. Sunt recomandați tuturor celor care suferă de eczemă, dermatoză și psoriazis. Aplicat direct pe piele, castravetele constituie un tratament eficient pentru un ten frumos.

Mangoul este fructul proaspăt cu un mare conținut de vitamina A, E și C dar conține și vitamine din complexul B. Fructul de mango are o compoziție complexă fiind identificate nu mai puțin de 41 de substanțe aromatice care se combină și îi conferă un parfum unic. Mangoul contribuie la hidratarea și tonifierea adecvată a pielii. Consumul abundent de mango este recomandat în caz de eczemă, dermatoză (degenerarea pielii), uscăciune a pielii și pentru prevenirea îmbătrânirii premature a pielii.

Fasolea intervine în protejarea pielii și a mucoasei deoarece ea este o bună sursă de niacină sau vitamina B3 și acid pantotenic, doi factori vitaminici foarte importanți pentru sănătatea țesutului tegumentar. Fasolea este recomandată în caz de eczemă, mâncărimi ale pielii, piele uscată, alergii cutanate și, în general, în caz de dermatoză.

Ing. chimist Mircea Georgescu
Tel.: 0721202752

Cum combatem pofta de dulce?

Spanacul ar putea fi o soluție pentru persoanele care doresc să slăbească, scăzând pofta de dulciuri și mâncare nesănătoasă cu până la 95%, arată un studiu al cercetătorilor suedezi.

Cercetătorii de la Universitatea Lund din Suedia au descoperit un extract din frunze de spanac, conținând membranele numite tilacoide, care crește cu 43% rata scăderii în greutate. Rezultatele au fost obținute în urma unui studiu realizat pe 38 de femei supraponderale.

Cercetarea arată că folosirea de suplimente alimentare care conțin tilacoide încurajează producerea de către organism a hormonilor care dau senzația de sațietate și duce la suprimarea senzației de foame și astfel la un control

mai bun al apetitului.

Fulgii de ovăz îndepărtează senzația de foame

Un nou studiu a relevat faptul că dacă vă începeți dimineața cu un bol de fulgi de ovăz instant, puteți să țineți mult mai bine în frâu senzația de foame pe parcursul zilei.

Potrivit experților fulgii de ovăz sunt bogăți în fibre și magneziu, astfel că ajută la îndepărtarea senzației de foame și a poftei de dulce, precum și la reglarea nivelului de zahăr din sânge, prevenind instalarea diabetului.

Îi puteți combina cu lapte sau îi puteți adăuga în iaurt, astfel încât până la prânz nu veți mai simți nevoia să ciuguliți alimente nesănătoase, care vă pun în pericol sănătatea și silueta.

ATO MEDICAL VEST

În relație contractuală cu Casa de Asigurări de Sănătate, oferă produse decontate total sau parțial

Ne găsiți în Satu Mare, str. Gheorghe Lazăr, nr. 1, jud. Satu Mare, și la tel/fax: 0261/726.101, mobil - 0737.518.461 0720.047.485

Orar:
luni - vineri
8:00 - 16:00

Ciprian Vultur e imperial în rolul crucial al lui Harry. Umplescena și trage spectacolul înainte, ține frâiele rolului cu o siguranță dezarmantă în ciuda ritmului nebun pe care și-l impune.

TEATRU

“Orchestra Titanic”, o poveste despre iluzia sensului vieții

Acum vreo lună, premierul italian Matteo Renzi compara Uniunea Europeană din zilele noastre cu tragica orchestră de pe Titanic. Apoi s-a anunțat premiera de la Teatrul de Nord cu “Orchestra Titanic” de Hristo Boicev. Simplă coincidență? Să zicem. Dar simbolul e același: trăirea în gol, fără un sens definit, către inevitabila scufundare în neant. O temă existențialistă clasică, amplificată în teatrul absurd.

Din etosul dramaturgiei lui Samuel Beckett își trage seva acest text al celui mai cunoscut și jucat dramaturg bulgar al zilelor noastre, născut în 1950. Scrisă la finalul anilor 90, piesa a fost deja jucată cu succes în foarte multe țări (în România la Arad, Constanța, București și acum la Satu Mare), semn că se pliază perfect pe mentalul lumii în care trăim.

Așteptând trenul spre nicăieri

Patru personaje în căutarea unui tren: Meto, care se crede dirijor și are reflexe autoritare înrăite de izolare; Doko, care-și plânge soarta între sticle demult golite; Luba, care ar iubi, cum spune numele, dar nu prea are pe cine; Loko, aparent șef de gară, de fapt, ca toți ceilalți, o fantoșă, un vis intrupat. Vine trenul? Dacă vine, vor încerca să fure bagajele călătorilor, să-și umple desagi. Chit că traseul lui e totală fantezie.

Dar când trenul vine nu stă după ei. Apare în schimb misteriosul Harry, care se declară iluzionist, din școala lui

Romul Morușan, Alexandra Odo-roagă, Cristian Dan și Adriana Vaida

Houdini, de n-o fi chiar marele magician însuși. Și Harry, aparent nemuritor și invulnerabil la litri de alcool și la un cuțit în stomac, le demonstrează, pas cu pas, că tot ceea ce credeau ei că sunt e doar o proiecție a imaginației lor. O temă buddhistă consacrată, dar nu e oare buddhismul ultima modă a lumii civilizate, după ce filosofia, prin Nietzsche, a declarat moartea lui Dumnezeu?

Și totuși, în spatele personajului Harry stă, oarecum, Dumnezeu. Nu cel biblic, ci mai degrabă Krishna, stăpânul

iluziei (Maya, forța magică creatoare), care îi conduce pe toți spre vagonul decorat cu iluzia preferată, de unde nu se mai întorc. Rămâne doar Doko, singur, și constată că nu mai poate să dispară. Poate pentru că el, dintre toți, și-a pierdut de-acum toate iluziile.

Un examen luxuriant

Spectacolul s-a constituit în examen de licență pentru Adina Lazăr, studenta lui Gelu Badea la Universitatea “Babeș-

Bolyai”, pe care poate sătmărenii și-o mai amintesc ca actriță din vremea Festivalului “Fără Bariere”, când a evoluat în format de monodramă. Ca regizoare, se dovedește același spirit liber și îndrăzneț. Creează cu mână sigură un univers de realism magic (Marquez chiar e evocat de Harry în text) și îl conduce abil, simfonic chiar, reușind să brodeze, peste elementele cu siguranță impuse, un spectacol al ei, personal, plin de culoare și umor, niciodată alunecând într-un tragicism deșantat. De

altfel Boicev și-a numit piesa “comedie tristă”, și Adina îi respectă viziunea întru totul.

Experiența de actriță o ajută să lucreze cu migală și folos cu actorii care dau viață piesei. Pe Alexandra Odo-roagă o consideră o revelație, și văzând spectacolul realizezi cât de atent a lucrat cu ea, văzând cum actrița trece prin cele mai felurite stări și registre, prestația ei în rolul Luba fiind în sine un recital. De asemenea, Adriana Vaida dă consistență și ironie fină unui personaj altfel destul de schematic trasat în text, Loko, șeful de gară. Cristian Dan are atâta naturatețe în Doko încât nici nu ai impresia că vezi un actor la lucru, într-atât de bine îi vine partitura. Ceva mai forțată apare prestația lui Romul Morușan în postura fanaticului Meto, dar putem pune exagerările lui pe seama înțelegerii personajului ca un ins total dominat și abrutizat de propriile obsesii. În schimb Ciprian Vultur e imperial în rolul crucial al lui Harry. Umplescena și trage spectacolul înainte, ține frâiele rolului cu o siguranță dezarmantă în ciuda ritmului nebun pe care și-l impune (din nou parcă-l vedem pe Krishna zâmbind semi-malefic cu hățurile carului lui Arjuna în mâini). E o prestație care îl readuce pe actor în prim-plan, după o stagiune trecută foarte reușită (n-am uitat “Inimă de căine”, nici n-ar fi posibil).

Nu putem încheia fără a sublinia meritele scenografului Cristian Gătina, care a creat un decor minunat, demn de claustrofobia magică a spectacolului. Rămâne să-l descoperiți în sala Studio la viitoarele reprezentații.

Vasile A.

“Autobahn”, sau instantanee de pe autostrada iubirii

Se întâmplă lucruri frumoase în teatru când actorii găsesc un text care să le placă și au norocul să dea de un regizor pe-o minte cu ei și de un director suficient de deschis încât să le facă plăcerea de a programa un spectacol de dragul actorilor săi. Așa s-a născut “Autobahn” la Teatrul de Nord.

Textul original nu este neapărat o piesă unitară. Dramaturgul american Neil LaBute l-a scris în 2003 ca un colaj de șapte scene fără altă legătură între ele decât locul unde se petrec; în mașină. Fie pe autostradă, unde americanii din clasa de mijloc își petrec zilnic ceva timp, fie în mașini parcate sau defazectate. Textul conține pasaje scrise pentru doi actori, el și ea, chiar monologurile având un spectator pasiv în persoana partenerului de scenă. Premiera, cu doar 5 scene, a avut loc în 2004 la New York.

Din oferta dramaturgică, regizoarea Laura Moldovan și actorii Ioana Cheregi și Andrei Stan au selectat patru momente pe care le-au montat în așa fel încât să pară gândite pentru unul și același cuplu. Sașul de automobil a fost amenajat de Cristian Gătina, iar scenografia este completată inspirat de proiecții video, care sugerează fie tra-

Ioana Cheregi și Andrei Stan în ipostaza care deschide și închide spectacolul regizat de Laura Moldovan

ficul încărcat de pe marile autostrăzi ale metropolelor americane, fie o noapte instelată deasupra orașului, în cel mai fierbinte dintre tablouri. Tranziția între scene se face coregrafic, tot pe fundalul asigurat de producția multimedia.

Dincolo de ceea ce înseamnă decor și așezare scenică, “Autobahn” este în intenția autorului și, mai pregnant, în

realizarea de la Teatrul de Nord un spectacol de actori. Generos în primul rând cu actrița. Ioana Cheregi are prilejul să sondeze tipuri feminine dintre cele mai diferite și o face meticolos și cu bucuria de a juca un text care-i face plăcere. Trece cu ușurință din costumul de femeie serioasă în ipostaza de fetișcană zăpăcită, ușor isterică și nesigură pe sentimentele tipului de lângă

ea, iar în tabloul în care interpretează o femeie năucă luată la întrebări de partenerul gelos transmite, prin mijloace nonverbale, tot efortul de disimulare ascuns dincolo de ochelarii de soare purtați, ca la poker parcă, pentru ca nu cumva să i se citească în privire adevărul despre noaptea în care niște bărbați au poposit în camera ei, în delegație. Cu cât mai exasperat el, cu atât

mai absconsă ea. Contrastul produce momente de un comic rafinat și crește gradat tensiunea. Când este doar ascultătoare, în monologul bărbatului care își cere scuze, Ioana se strânge în sine ca o pisică bătută și în nemișcarea ei vedem felul de luptă, pasiv-agresiv, al femeii nefericite dintotdeauna.

Andrei Stan nu trebuie să facă foarte multă paradă de actorie cu dinadinsul alături de o asemenea parteneră, așa că își asumă natural rolurile, inclusiv tentativele erotice din tabloul nocturn. Crispări ale frunții, basul acut al vocii, cântecele fredonate exasperant, crescendo-ul bine temperat sunt mijloacele cu care actorul se impune. Un portret convingător de bărbat al unor timpuri în care nu mai ajunge să aparții sexului tare, ca pe vremuri, ca să te simți sigur pe tine în relația cu femeia ta. Ești provocat la fiecare pas și întins spre limita exploziei, dar din fiecare ciocnire între sexe învățăm și interiorizăm ceva nou.

Am spune că această suită teatrală seamănă cu un duet de jazz cu pian (Ioana) și contrabas (Andrei), dirijat cu finețe de Laura Moldovan, care ne-a convins și în “Colateral. Oedip” că poate concepe un discurs regizoral amplu cu o economie maximă de mijloace. Ceea ce ne face curioși să o vedem conducând un spectacol de trupă.

V. Andreica

Poetul Ioan Nistor a adus în discuție importanța lecturii și a scrisului, a insistat asupra acestuia din urmă ca având un rol puternic în dezvoltare intelectuală a adolescenților: „Cunoașterea ne deschide orizontul, ne face mai puternici. Baza cunoașterii este lectura.”

În martie se reia Campania antidrog „Alege conștient!”

În perioada 14-25 martie 2016 va avea loc a doua ediție a Campaniei antidrog „Alege conștient!”. Activitatea se derulează în toate liceele din județul Satu Mare, având ca beneficiari elevii claselor IX-XII.

Organizatori sunt: Inspectoratul Școlar Județean, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională, Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog, în parteneriat cu: Instituția Prefectului, Consiliul Județean, Inspectoratul de Poliție Județean, Radio Transilvania, Asociația pentru copii și tineri.

Campania are ca scop prevenirea consumului de droguri și a victimizării minorilor, prin acțiuni de informare și educare privind riscurile la care se expun.

Programul activităților la nivel județean cuprinde: 1. Lansarea campaniei - 14 martie, ora 13.30, Pasajul Corneliu Coposu (dacă nu plouă), sau Sala de spectacole a Casei de Cultură „G.M. Zamfirescu” (dacă plouă); 2. Concursul de tricouri cu tematică antidrog - 14-18 martie (tricourile se expun în Pasajul Corneliu Coposu și pe o pagină de evenimente creată de facebook; în ambele variante vor putea fi votate); 3. Premiarea elevilor participanți la Concursul de tricouri - 22 martie, ora 13.30, Liceul Teologic Romano-Catolic „Ham Janos”; 4. Seminar „Pledează pentru tineri!” - 22 martie, ora 13.30, Liceul Teologic Romano-Catolic „Ham Janos”; 5. Cafeneaua publică antidrog - 17 martie, ora 14.30 și 24 martie, ora 14.30, Asociația pentru copii și tineri, Satu Mare, Bulevardul Vasile Lucaciu nr. 8.

Informațiile ne-au fost comunicate de Inspectoratul Școlar Județean Satu Mare.

A consemnat V.N. Deleanu

Simularea examenului de bacalaureat, proba la alegere

Joi, 10 martie 2016, în liceele din județul Satu Mare s-a desfășurat simularea probei scrise la disciplinele corespunzătoare probei la alegere a profilului și specializării, din cadrul examenului de bacalaureat, la care au participat elevii ai claselor a XII-a.

Situația prezenței elevilor este după cum urmează: Biologie - înscriși 790 elevi, prezenți 725 elevi; Chimie - înscriși 85 elevi, prezenți 77 elevi; Fizică - înscriși 46 elevi, prezenți 38 elevi; Informatică - înscriși 157 elevi, prezenți 156 elevi; Geografie - înscriși 944 elevi, prezenți 870 elevi; Economie - înscriși 18 elevi, prezenți 17 elevi; Logică - înscriși 7 elevi, prezenți 4 elevi; Psihologie - înscriși 12 elevi, prezenți 11 elevi; Filosofie - înscriși 46 elevi, prezenți 44 elevi.

Nu au fost semnalate incidente pe parcursul desfășurării probei scrise. Informațiile ne-au fost comunicate de Inspectoratul Școlar Județean Satu Mare.

V.N.

Dezbateri pe tema “Femeia creatoare de literatură”

A devenit o tradiție ca luna martie să fie dedicată prezențelor feminine din viața noastră. În acest context, Biblioteca Municipală Carei, cu sprijinul Direcției pentru Cultură și Sport, a organizat o dezbateri literară pe tema „Femeia creatoare de literatură”.

Invitați speciali la acest eveniment au fost poetul Ioan Nistor și scriitorul dr. Viorel Câmpean, bibliotecar la Biblioteca Județeană Satu Mare. Au participat elevii clasei a VIII-a B de la Școala Gimnazială Nr. 3 Carei, coordonați de profesoara Mihaela Bota.

Biblioteca în sprijinul elevilor

În debutul evenimentului, Bogdan Georgescu, directorul Direcției pentru Cultură și Sport, a evidențiat activitatea Bibliotecii Municipale Carei, subliniind „strânsa legătură pe care această instituție o are cu școlile din orașul nostru. Evenimentele de acest fel apropie cultura și cartea de elevi.”

Sfaturile scriitorilor

Poetul Ioan Nistor a adus în discuție importanța lecturii și a scrisului, a insistat asupra acestuia din urmă ca având un rol puternic în dezvoltare intelectuală a adolescenților: „Cunoașterea ne deschide orizontul, ne face mai puternici. Baza cunoașterii este lectura. Eu vă îndemn să și scrieți. Scrișul rămâne.” A făcut apoi o scurtă prezentare a revistelor literare sătmărene, reiterându-și îndemnul adresat elevilor pentru a scrie urmând ca în viitor poate să fie publicate scrierile lor în revistele prezentate.

În continuare, a lecturat poezia „Femeie, iată fiul tău!” a poetului ca-

Invitați speciali la acest eveniment au fost poetul Ioan Nistor și scriitorul dr. Viorel Câmpean, bibliotecar la Biblioteca Județeană Satu Mare

reian Gabriel Rațiu, pseudonimul literar al lui Corneliu Balla, și l-a invitat pe Viorel Câmpean să spună povestea numelui de scriitor a cunoscutului dascăl careian.

Literatura feminină

În ceea ce privește literatura feminină, poetul Ioan Nistor a adus în aten-

ția elevilor numele Liviei Bacăru, una dintre cele mai importante poete sătmărene, și al Ralucai Sălăjan, o tânără poetă cu destinul frânt la Revoluția din 1989.

La finalul evenimentului, Viorel Câmpean a prezentat imagini în PPT cu fotografii ale unor femei din familii celebre. Au fost amintite familii precum Pteancu, cu Maria Pteancu, o ta-

lentată actriță, sau pe cea a preotului George Marchiș, fiica sa, Otilia Marchiș fiind o foarte bună scriitoare care la un moment dat a fost secretar literar a lui Anatole France.

În final, Ioan Nistor a oferit elevilor cărți care să constituie primele volume ale viitoarei lor biblioteci personale pe care i-a îndemnat să și-o alcătuiască.

Stelian C.

Elevii sătmăreni calificați la olimpiadele de Limba română, Limba latină și Chimie

Recent, Inspectoratul Școlar Județean Satu Mare ne-a transmis comunicatele de presă referitoare la rezultatele obținute la etapele județene ale olimpiadelor de Limba și literatura română, Limba și literatura latină, Chimie - etapa județeană 2016.

În cele ce urmează, redăm rezultatele concursului pe discipline, cu numele elevilor calificați la etapa națională, precum și profesorii pregătitori.

Limba și literatura română

La Olimpiada de Limba și literatura română pentru nivelul gimnazial și liceal, desfășurată la Liceul Teoretic German „Johann Ettinger”, au participat 319 elevi din clasele V-XII.

S-au calificat pentru etapa națională următorii elevi: - clasa a V-a, Socolan Teodora, Școala Gimnazială

„Lucian Blaga” (profesor îndrumător Pop Carmen); - clasa a VI-a, Mihai Eduard, Școala Gimnazială „Bălcescu-Petofi” (Fechete Carmen); - clasa a VII-a, Bârle Maria Siminam, Școala Gimnazială „Grigore Moisil” (Soltuz Cristina); - clasa a VIII-a, Roman Ioana, Colegiul Național „Mihai Eminescu” (Bratosin Carmen); - clasa a IX-a, Vida Carla Ioana, Colegiul Național „Mihai Eminescu” (Ziman Dorina); - clasa a X-a, Dan Alexandra Nicoleta, Colegiul Național „Mihai Eminescu” (Seicean Delia); - clasa a XI-a, Naghi Ioana - Colegiul Național „Mihai Eminescu” (Cozma Georgeta); - clasa a XII-a, Ardelean Patricia, Colegiul Național „Ioan Slavici” (Suciu Florica); - clasa a V-a minorități, Vasile Cristina, Liceul Teoretic German „Johann Ettinger” (Stana Nicoleta); - clasa a VI-a minorități, Mihalca Teodora, Școala Gimnazială nr. 1 Carei (Seleveschi Ana); - clasa a VII-a minorități, Tite Alisa, Liceul Teoretic German „Johann

Ettinger” (Dan Manuela); - clasa a VI-II-a minorități, Stratulat Ioana, Liceul Teoretic German „Johann Ettinger” (Solomes Diana).

Limba și literatura latină

La Olimpiada de Limba și literatura latină, desfășurată la Colegiul Național „Kolcsey Ferenc”, au participat 15 elevi. S-au calificat pentru etapa națională următorii elevi: - clasa a IX-a, Stan Gianina, Liceul Teoretic Carei (Iacobaș Alina); - clasa a X-a, Dragoș Daiana, Liceul Teoretic Carei (Iacobaș Alina).

Olimpiada de Chimie

Etapa județeană a Olimpiadei de Chimie pentru elevii din clasele VIII-XII s-a desfășurat la Colegiul Național „Mihai Eminescu”. S-au calificat pentru participarea la etapa națională, care

se va desfășura în perioada 17-22 aprilie 2016 la Bacău, următorii elevi: - clasa a IX-a: Kegyes David Valentin de la Colegiul Național „Kolcsey Ferenc” (Atyim Elisabeta și Fulop Iosif Ștefan); - clasa a IX-a: Mihai Miriam Deianira de la Colegiul Național „Mihai Eminescu” (Pop Claudia și Stan Rodica); - clasa a X-a: Pop Ciprian Claudiu de la Liceul Teoretic Carei (Macec Sorina și Lupuți Gabriela); - clasa a X-a: Țărtiu Giulia Dalina de la Colegiul Național „Mihai Eminescu” Satu Mare (Domuț Bianca și Lupuți Gabriela); - clasa a XI-a: Poliac Teodora de la Colegiul Național „Mihai Eminescu” (Domuț Bianca).

Elevul Ardelean Andrei Gavril, clasa a VIII-a la Colegiul Național „Mihai Eminescu” (Domuț Bianca), a obținut locul I, dar a renunțat la participarea la etapa națională a Olimpiadei de Chimie în favoarea participării la etapa națională a Olimpiadei de Fizică.

A consemnat V. Nechita

Originea și dezvoltarea Ordinului Ilustru De Strictă Observație Templier (OISOT) este atât de strâns legată de viața baronului Hund este uneori dificil de distins. OISOT a fost format, 1751-1755, sub conducerea lui Carl Gotthelf von Hund und Freiherr1 Alten-Grotkau, equi ab Ense (Cavaler al Sword, numele de comandă), care ar fi fost primit în primele trei grade ale francmasoneriei 20 martie 1742 la Frankfurt am Main.

Cavalerii Templieri și Ordinul Ilustru De Strictă Observație Templier

Tot mai mulți membri ai diferitelor Loji masonice din România se înscriu în acest ordin

Cruciații cuceresc Ierusalimul în 1099, iar 20 ani mai târziu, doi veterani ai primei cruciade, Hugues de Payns și Godfrey de Saint-Omer, înființează împreună cu alți șapte cavaleri un Ordin de călugări-razboinici.

Menirea lor este aceea de a-i proteja pe numeroșii pelerini care încep să sosească în Orașul Sfânt.

Scurt istoric al Cavalerilor Templieri

Baudouin al II-lea de Boulogne, regele Ierusalimului, le stabilește reședința în moscheea Al-Asqa (foto), ridicată pe ruinele esotericului Templu construit de Solomon în jurul anului 950 î.Hr. Templul era venerat deopotrivă de evrei (conform Vechiului Testament, Solomon îl construise pe baza indicațiilor sacre primite de la Dumnezeu, iar aici a fost păstrat Chivotul Legământului), de creștini (aici copilul Iisus îi uimește pe învățați cu știința sa despre Dumnezeu) și de musulmani (aici se afla profetul Mahomed în momentul în care un arhanghel îl duce în ceruri).

Templierii resimt puternic influența multiculturală a acestui loc, adoptând o deschidere neașteptată față de musulmani și înțelegând necesitatea coexistenței cu o civilizație cel puțin la fel de complexă și de dezvoltată precum cea europeană. Ordinul este recunoscut pentru cinstea și milostenia sa. Izvoarele epocii laudă devotamentul și simplitatea templierilor. Susținătorii Ordinului au devenit din ce în ce mai mulți. Printre aceștia se numără și abatele de Cîteaux, Bernard din Clairvaux, unul dintre cele mai influente personalități ale epocii, care își asumă cauza călugărilor-soldăți, le desăvârșește Regulamentul și provoacă convocarea Conciliului de la Troyes din 1128, prin care templierii sunt recunoscuți oficial de către Biserica catolică și devin supușii direcți ai Papei.

Printr-un complot pus la cale în

Ordinul Ilustru de Strictă Observație Templier există și în zilele noastre, iar România aparține Provinciilor a VII-a. Dezvoltarea acestui Ordin în România a început în 2014 și este în continuă extindere

complicitate cu Papa Clement al V-lea, într-o zi de vineri 13 în octombrie 1307, Jacques de Molay – al 22-lea Mare Maestru al Ordinului, împreună cu o serie de înalți demnitari, au fost arestați și întemnițați, iar cu ajutorul sfințicului regal care adunase false dovezi incriminatoare, li se înscenează un proces la tribunalul ecleziastic care îi condamnă la ardere pe rug.

Desigur că ar fi greu de închipuit ca un ordin cavaleresc, și nu unul oarecare, care a ajuns la o asemenea anvergură, depozitar a multor bogății atât materiale cât și spirituale, răspândit în toată Europa și pe Tărâmul Sfânt, cu așa de mulți membri, să dispară definitiv. Nici nu a fost așa. Să nu uităm contribuția hotărâtoare a Ordinului Cavalerilor Templieri la fondarea Ordinului Cavalerilor Teutoni în anul 1198, când în timpul ceremoniei de consfințire petrecută în casa Sărmailor Cavaleri ai lui Hristos, Marele Maestru Templier Gilbert Erail așeză pe umerii lui Heinrich Walpot de Bassenheim propria sa pelerină albă cu crucea pe ea.

Templierii vor sta la baza viitorului Ordin Ilustru De Strictă Observație Templier, care nu folosesc mantiiile cu crucea ci uniforme asemănătoare cu a Francmasonilor (șorț, colan și pălărie tricorn)

Originea și dezvoltarea Ordinului Ilustru De Strictă Observație Templier (OISOT) este atât de strâns legată de viața baronului Hund este uneori dificil de distins. OISOT a fost format, 1751-1755, sub conducerea lui Carl Gotthelf von Hund und Freiherr1 Alten-Grotkau, equi ab Ense (Cavaler al Sword, numele de comandă), care ar fi fost primit în primele trei grade ale francmasoneriei 20 martie 1742 la Frankfurt am Main. Acesta a fost în timpul primei sale vizite la Paris (decembrie 1742-septembrie 1743) a fost admis la Ordinul Templului "de Lord Kilmarnock (Marele Maestru al Masonilor din Scoția).

În jurul anilor 1751 a construit o Lojă și un Capitol provincial pe terenul său, la Unwuerde, iar în 1753 a dat o nouă licență la cabana Naumburg. În această lojă a fost elaborat

primul proiect de plan financiar sau economic", deoarece fără finanțe, era evident imposibil de a restabili Ordinul Templului și de a recupera fostele sale posesiuni. Europa a fost divizată, la fel ca înainte, în conformitate cu Cartea Roșie, în nouă provincii: Aragon I., II. Auvergne, III. Occitană, IV. Leon V. Burgundia, VI. Marea Britanie, VII. Germania de la Elba la Oder, VIII. Germania superioară a Dunării. IX. Grecia și Arhipelagul.

Ordinul Ilustru de Strictă Observație Templier există și în zilele noastre, iar România aparține Provinciilor a VII-a. Dezvoltarea acestui Ordin în România a început în 2014 și este în continuă extindere. Este un Ordin care se bazează pe principiile de luptă împotriva ignoranței, și intrajutorarea celor săraci și nevoiași, a copiilor orfani, și ajută la dezvoltarea comunității în care trăiesc.

Tot mai mulți membri ai diferitelor Loji masonice din România se înscriu în acest ordin, după cum am aflat de la unul dintre ei, care ne-a furnizat de altfel și acest material.

Modelul ideal al femeii pentru țărani din secolul al XIX-lea

Țăranii secolului al XIX-lea, într-o perioadă în care morala creștină încă dicta toate aspectele vieții, inclusiv a celei intime, considerau dragostea un „păcat acceptat”, tolerat de divinitate.

Țăranii considerau dragostea și relațiile sexuale drept un păcat acceptat și tolerat de divinitate, pentru care vor fi cu siguranță iertați. Nu doar bărbații gândeau așa, ci și mare parte din femei. Acestea nu doar că se lăsau purtate de instincte, ci erau dispuse chiar să-și înșele partenerii.

Care era modelul ideal de femeie în mediul rural acum un secol?

„Dragostea pornește de la privire, așa că primul element pe care ni-l oferă un decupaj folcloric este cel al idealului fizic al feminității. Într-o piesă culeasă și publicată la 1768, de pildă, iubita e „frumoasă și lată-n șele” sau „în trup mândră și grăsuță și cu șele rotunduță”, explică profesorul Sorin Mitu de la Facultatea de Istorie și Filosofie din Cluj-Napoca, în Revista Bistriței.

Dacă în ceea ce privește greutatea, forma corpului și înălțimea părerii erau împărțite chiar și atunci, unii preferând minionele, alții fiind atrași de femeile subțirele, una dintre „calitățile” fizice era obligatorie: pielea albă. Acest lucru pare cel puțin ciudat, mai ales pentru că țărăncile aveau adesea pielea bronzată, de la muncile câmpului, fiind rare femeile cu pielea albă, mai ales în mediul rural.

„Toate textele de epocă analizate, „mândra e ca omătul albă-n piele”. Varietate antropologică a satului ardelean și mai ales înfățișarea țărăncii arse de soare și vânt contraziceau flagrant un asemenea model”, completează profesorul Sorin Mitu.

Trupul ocupa un loc restrâns în economia portretului femeii, fiind limitat la ținută, talie și sâni. Sâni erau cei care aveau „funcția” de a declanșa emoția erotică a bărbatului din mediul rural.

„Dar senzația pe care o transmite portretul folcloric, în pofida câtorva tușe carnale, nu este preponderentă tactilă, ci vizuală. Atenția se concentrează în schimb asupra feței, într-o erotică a privirii unde ochii condensează întregul farmec feminin.

De obicei, gura nu e senzuală, ci e «mică» și desenată în linii delicate, cu buze subțirele. Obrăzii trebuie să fie întotdeauna îmbujorați în contrast, semnificând emoția întâlnirii și candoarea și puritatea”, mai spune Sorin Mitu.

Pagină realizată de Mihai G.

Prima femeie fotomodel profesionist din istoria României

Renée Perle, primul fotomodel profesionist recunoscut în industria modei, s-a născut la Iași.

Românca de origine evreiască a copilărit în capitala Moldovei, stabilindu-se, ulterior, împreună cu familia, în capitala Franței, acolo unde a ajuns faimoasă.

Ea s-a numit de fapt Renadi Parlea

Renée Perle s-a născut la Iași, în 1904, și a copilărit în orașul moldov până la începutul anilor '20, când s-a mutat cu părinții la Paris. În Franța, tânăra Renadi Parlea și-a schimbat numele în Renée Perle și și-a început cariera în lumea modei prezentând pentru celebrul creator de modă Georges Douillet. În 1930, româncea l-a cunoscut pe fotografii Jacques-

Henri Lartigue, artist francez celebru pentru activitatea sa profesională în domeniul modei. Cei doi s-au cunoscut când ieșeau la 26 de ani, iar el îl treceuse deja printr-un mariaj de 11 ani. În memoriile sale, fotografii care s-a îndrăgostit de Renée, petrecându-și alături de ea următorii doi ani, o portretizează pe Lartigue ca pe o adevărată zeiță. „E răvășitoare, înaltă, subțire, are o gură mică și buze pline și ochi negri de porțelan. Își strânge pe corp haina de blană și răspândește o boare de parfum cald. O să dansăm. Pe ritmuri mexicane, cubaneze...? Capul ei mic stă pe un gât lung, iar gura ei ajunge la bărbia mea. Când dansăm, gurile noastre aproape se ating. Părul ei se încurcă în trupurile noastre. E delicioasă. Își scoate mânușile albe și îmi spune «sunt româncă. Mă cheamă Renée Perle și am fost model la Douillet»”, arată fotografii în jurnalul său, pe 7 martie, 1930, potrivit missomnimedia.com Ar-

tistul Jacques-Henri Lartigue a imortalizat-o pe tânăra româncă în peste 300 de fotografii. Renée Perle a devenit muza artistului știind să se transforme, de fiecare dată, potrivit contextului în care poza.

Cu toate că au fost împreună numai doi ani, Renée a fost principala sursă de inspirație pentru artistul francez. „Umbreluța”, cum îi spunea artistul, știa să stea în fața camerei de luat vederi indiferent de cadrul în care poza, de la un simplu studio, la o cușcă plină cu lei de la grădina zoologică. Fotografii realizate de Lartigue cu Renée Perle au devenit faimoase, vânzându-se la marile case de licitații. Potrivit missomnimedia.com, după doi ani de relație, cei doi artiști s-au despărțit. Renée a părăsit Parisul și s-a stabilit în Sudul Franței, acolo unde a și murit în 1977. În ultimii ani de viață, Renée Perle i-a avut aproape pe soțul său și pe fiica sa vitregă.

Hugh Laurie, actor, scriitor și muzician

A ajuns cunoscut la nivel global în rolul doctorului cinic și morocănos Gregory House, din serialul american "House M.D." Dar asta nu e tot. Actorul în vârstă de 56 de ani a fost campion la canotaj, la fel ca tatăl său. A urmat cursurile prestigioasei Cambridge University, unde a făcut furori și în clubul de teatru. Primul contact cu faima a avut loc la mijlocul anilor '80, când a format un duo comic cu actorul și bunul său prieten, Stephen Fry.

Talentul său nu se rezumă doar la actorie, Laurie publicând un roman și lansând două albume de blues. După un turneu de succes în America, Australia și Noua Zeelandă, și-a extins turneul mondial și în Europa, spectatorii români având ocazia să-l vadă cântând în vara lui 2014 la București.

Actorul britanic se declară mulțumit de cariera lui de până acum și nu și-ar face nicio grijă dacă totul s-

ar termina mâine. Este mândru și mulțumit de proiectele sale, ceea ce consideră a fi o adevărată binecuvântare în viața lui. "Am avut norocul să experimentez de câteva ori sentimentul că sunt la locul potrivit, în momentul potrivit, făcând ceea ce trebuie. Iar dacă cineva ar veni acum să-mi spună că trebuie să mă retrag și să devin contabil timp de 20 de ani, nu aș avea nicio problemă cu asta. Chiar dacă, gândindu-mă puțin, nu stau prea bine cu adunările, aș accepta s-o fac." Sunt însă puține șanse să i se ceară să-și scoată calculatorul curând.

Laurie și-a asigurat locul în grupul celor care au făcut istorie în televiziune, în rolul doctorului prost dispus din "Dr. House", serialul dramatic care a fost difuzat din 2004 până în 2012 și care a ajuns să fie cel mai urmărit program din lume. A apărut recent pe micile ecrane, în rolul unui politician viclean, în sitcomul politic "Veep", și urmează să-și desfășoare forțele într-o nouă serie de televiziune bazată pe romanul "Managerul nopții", al lui John Le Carré, unde va interpreta un trafi-

cant de arme.

Perioada dintre cele două proiecte de televiziune a petrecut-o urmându-și cealaltă carieră a sa, cea de muzician alături de Copper Bottom Band. Au lansat două albume de blues - în 2011 și 2013 - și au mers într-un turneu care i-au dus până în Australia și în America de Sud. Legat de incursiunea lui în lumea muzicii, actorul se declară norocos. "Ar putea părea că am avut un plan bine stabilit pentru a trece de la «House» direct la muzică, dar adevărul e că n-a existat nicio ingeniozitate din partea mea. Pur și simplu mi s-a oferit șansa de a înregistra un album, ceea ce am făcut, iar apoi am mers într-un scurt turneu cu o trupă și am adorat să fac asta." Apoi a lansat un al doilea album și a plecat într-un turneu de promovare mult mai lung, la un moment dat parcurgând 16 țări în 21 de zile alături de trupa sa. Se pare că a fost unul dintre cele mai palpitante lucruri făcute de actor, mai ales după difuzarea ultimului sezon din "Dr. House".

Noul său proiect de televiziune este prima adaptare pe micile ecrane a unui

roman de le Carré în ultimii 20 de ani și o reîntoarcere a unuia dintre eroii de ficțiune preferați de Hugh Laurie. Actorul a îndrăgit această carte încă de la publicarea ei în 1993, declarându-se un fan al romanelor de spionaj. Fiind publicat după încetarea Războiului Rece, Laurie s-a întrebat dacă spionii vor mai avea cu ce să se ocupe, la fel și autorii acestor tipuri de romane. Dar după lectura primelor capitole, a realizat că scriitorul a găsit un contrast chiar mai mare între bine și rău datorită traficului ilegal de arme.

Interesul său față de romanele de spionaj nu este doar în calitate de cititor. Propriul său roman, "Traficul de arme" - care este inspirat atât din le Carré, cât și dintr-un alt preferat al său, P.G. Wodehouse - a fost publicat în 1996, având parte de recenzii excelente. Au existat zvonuri legate și de adaptarea pe marile ecrane, cu Laurie în rolul principal. "Câteva studiouri s-au declarat interesate la acea vreme. Pot spune că sunt mândru de carte și mi-ar plăcea să o văd pusă în scenă, deși eu sunt prea bătrân acum pentru a inter-

preta rolul principal." Britanicul a semnat un contract pentru a scrie încă un roman, "The Paper Soldier", planificat să apară în 2009, dar care nu a fost încă lansat. "Cu toate că au trecut 15 de ani de când am semnat contractul pentru o altă carte, încă nu am finalizat-o. Dar cred că și lui Flaubert i-a luat 25 de ani să termine una dintre cărțile lui. Poate că acesta e secretul - faci publicul să aștepte și poate atunci o vor aprecia mai mult."

Dincolo de micile ecrane și în afara studioului de înregistrări, actorul trăiește alături de soția sa, Jo Green, cu care este căsătorit de 26 de ani și pe care o descrie ca "unul dintre oamenii cu picioarele cel mai bine înfipite în pământ". Cei doi au împreună doi fii și o fiică adulți, de care le este extrem de dor. "Dacă nu sunt capabil să pun pe masa de duminică o friptură serioasă de vită, s-ar putea să nu-i mai văd o perioadă bună de timp", glumește Laurie. Este foarte mândru de ei, adoră că sunt diferiți de el. "A fost o plăcere să-i creștem și aștept cu nerăbdare să ne vedem."